

پارچه‌های خون‌آلود امتحان؛

ماجرای سقوط محمدوسیم و نورحبیب از رنجر طالبان چیست؟

کمتر اتفاق می‌افتد که کودکی برای گرفتن نتیجه آزمون سالانه به مکتب برود، اما با پارچه خون‌آلود روانه شفاخانه شود. این اتفاقی است که به‌تازگی در ولایت پنجشیر رخ داده است. براساس اظهارات بستگان این دو کودک، یکی از آنان محمدوسیم و دیگری نورحبیب نام داشته است. این دو کودک در سنین بین هشت تا ۱۰ سال قرار داشتند و در لیسه «ولی محمد شهید» در بازارک پنجشیر درس می‌خواندند. گواهان عینی تأیید می‌کنند که این کودکان از کابین رنجر طالبان خود را...

افزایش سگ‌های ولگرد در هرات؛

شهرداری برنامه‌ای ندارد

ترمیم ماشین آلات؛

درب ریاست پاسپورت تنها به‌روی کمیشن کاران باز است

رئیس امر به معروف طالبان در هرات: علاقه‌مندی به آموزش طب و انجیری نشانه قیامت است

۸صبح، هرات: عزیزالرحمان مهاجر، رئیس امر به معروف و نهی از منکر طالبان در هرات، از علاقه‌مندی جوانان به آموزش طب و انجیری شکایت دارد و می‌گوید که این وضعیت «علامت قیامت» است.

در نوار تصویری‌ای که روز دوشنبه ۱۲ جدی، به ۸صبح فرستاده شده است، آمده است که او در یک سخنرانی در جمعی از مردم می‌گوید: «این که مردم تعلیم می‌کنند، اما غیر از دین، این علامت قیامت است.» او در این سخنرانی‌اش تأکید می‌کند که «آموزش طب و انجیری مباح است»، و باید جوانان به جای آن آموزش دینی ببینند. در ادامه او می‌افزاید که جوانان با مصارف گزاف آموزش می‌بینند و برای ادامه تحصیل به خارج می‌روند، اما «صرف می‌خواهند ترجمان شوند و یا داکتر و انجنیر».

زمان و مکان این سخنرانی رئیس امر به معروف و نهی از منکر گروه طالبان در هرات، مشخص نیست، اما دیده می‌شود که او در جمعی از مردم سخنرانی می‌کند.

طالبان: حکم دادگاه در مورد رسانه‌هایی که «نظام» را تخریب می‌کنند به‌زودی ابلاغ می‌شود

سروی این گروه، در حال حاضر ۵۵ تلویزیون و ۱۶۵ رسانه صوتی در سراسر کشور فعالیت دارند.

این در حالی است که با روی کار آمدن طالبان در افغانستان، این گروه محدودیت‌های شدیدی را علیه رسانه‌های کشور وضع کرده است.

گفتنی است که مرکز خبرنگاران افغانستان نیز روز جمعه، ۹ جدی، از ثبت بیش از ۲۵۰ رویداد نقض آزادی رسانه‌ها در افغانستان در سال ۲۰۲۲ خبر داده است.

بربنیاد گزارش مرکز خبرنگاران افغانستان، فضای کار برای رسانه‌ها در سال ۲۰۲۲ به‌شدت محدود شده و آزادی جامعه رسانه‌ای کشور در حال نابودی است.

در آخرین مورد، طالبان امروز چهار خبرنگار و دست‌کم ۱۶ مصاحبه‌شونده را از شهر کابل بازداشت کرده‌اند.

گرفته شده، موضوع تا محکمه رسیده و امید است که در چند روز آینده محکمه در موردشان فیصله کند و آن فیصله ابلاغ خواهد شد.

از جانبی، عبدالحق حماد مدعی شده که هیچ رسانه‌ای از سوی این گروه بسته نشده است و به گفته او، دلیل سقوط شماری از رسانه‌ها مشکلات اقتصادی بوده است.

حماد اضافه کرده است که بربنیاد آخرین

۸صبح، کابل: رئیس نظارت بر نشریات رسانه‌ها در وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان گفته است که حکم دادگاه این گروه در مورد رسانه‌هایی که از بیرون فعالیت دارند و برای «تخریب نظام» کار می‌کنند، به‌زودی ابلاغ خواهد شد.

خبرگزاری باختر تحت کنترل طالبان روز دوشنبه، ۱۲ جدی، جریان گفت‌وگوی این خبرگزاری با عبدالحق حماد، رئیس نظارت بر نشریات رسانه‌ها در وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان را نشر کرده است.

حماد در این گفت‌وگو، رسانه‌هایی که از بیرون فعالیت می‌کنند را به تبلیغ علیه رژیم طالبان، مردم و کشور متهم کرده است.

این مقام طالبان خاطر نشان کرده است که این رسانه‌ها «نظام» را تخریب می‌کنند و میان اقوام کشور تفرقه می‌اندازند.

وی افزوده است: «درباره این رسانه‌ها تصمیم

دو هزار و بیست و دو، سال کامیابی زنان بود

به بهانه نافرمانی مدنی، جای را برای طالبان خالی نکنیم

لستوکوب خانواده یک خبرنگار توسط تفنگ‌داران ناشناس

این در حالی است که چند روز پیش صبور تابش، مسوول رادیو دانش، از سوی طالبان در جریان پوشش یک رویداد امنیتی در شهر تالقان، مرکز ولایت تخار، لستوکوب شد.

نکرده است. مسوولان محلی طالبان در ولایت کندز تاکنون به‌گونه رسمی در مورد این ادعا اظهار نظر نکرده‌اند.

این خبرنگار می‌گوید این رویداد پنج‌شنبه گذشته زمانی رخ داد که او از خانه بیرون شده و در مسیر راه دفتر کارش در حرکت بوده است. احسان‌الله شریفی از چند سال به این سو در رسانه‌های محلی کندز کار می‌کند و اکنون به‌عنوان خبرنگار محلی تلویزیون ملی تحت مدیریت طالبان فعالیت دارد.

۸صبح، کندز: احسان‌الله شریفی، از خبرنگاران محلی در ولایت کندز، ادعا می‌کند که اعضای خانواده‌اش در این ولایت توسط تفنگ‌داران ناشناس لستوکوب شده‌اند.

او روز دوشنبه، ۱۲ جدی، می‌گوید که افراد مسلح چند روز پیش همسر و دو کودکش را به‌شدت لستوکوب کرده‌اند که آنان آسیب جسمی و روانی دیده‌اند.

او می‌افزاید که پس از این رویداد در فرماندهی امنیه طالبان در کندز شکایت درج کرده، اما با گذشت چهار روز از آن، هیچ پاسخی دریافت

غده تی تی پی به ترکیدن رسیده است

سال گذشته تلاش‌های پاکستان برای ترغیب تحریک طالبان پاکستان به گفت‌وگو ناکام شد و «امارت طالبان» در کابل و قندهار نیز نتوانست و یا نخواست در یافتن راه‌حل مسالمت‌آمیز کمکی کند. مقام‌های نظامی و استخباراتی پاکستان در ماه‌های نخست برگشت طالبان به قدرت، با اطمینان از همکاری طالبان افغانستان سخن می‌گفتند و برای مردم آن کشور «پیروزی» تسخیر کابل را دستاورد تاریخی تبلیغ می‌کردند. گفته می‌شد که با نصب حکومت طالبانی در کابل، زمان آرامش و توسعه اقتصادی در پاکستان آغاز می‌شود و مسایل تروریسم و جدایی‌طلبی در آن کشور که گویا حاصل توطیه هند و دولت ضدطالبانی افغانستان بوده است، به پایان می‌رسد. اما در سال ۲۰۲۲ این تبلیغات دروغ ثابت شد و دیدیم که تروریسم و جدایی‌طلبی ریشه‌های عمیق در مشکلات داخلی پاکستان دارد و نقش اردو و استخبارات این کشور در ترویج تروریسم بسیار برجسته‌تر از حریفان و «دشمنانش» بوده است. حاکمان پاکستان از تروریسم چون متاع سیاسی بهره برده و آن را برای توجیه انحصار قدرت در داخل پاکستان و گرفتن کمک‌های مالی از غرب استفاده کرده‌اند.

سیاست پاکستان نسبت به مناطق قبیایلی هنوز پیرو سیاست بریتانیای کبیر بوده و میلیون‌ها انسان آن سرزمین را در بلاتکلیفی و محرومیت نگه داشته است. از زمان ایجاد پاکستان، این مناطق در ظاهر خودمختار ولی در عمل منزوی نگه داشته شده و از حداقل‌های حقوق شهروندی، آبادی و خدمات محروم بوده‌اند. ادغام آن به ایالت خیبرپختون‌خوا در سال ۲۰۱۸ نیز تحولی در زندگی مردم آن مناطق به وجود نیاورده است. در سال‌هایی که پاکستان مجری پروژه جهاد بود و برای جنگ در افغانستان مبالغ هنگفت را از امریکا و متحدانش دریافت می‌کرد، این مناطق به پناهگاه، آموزشگاه و محل رفت‌وآمد خطرناک‌ترین عناصر جهادی بدل شده بود و هزاران تن از باشندگان آن در جنگ افغانستان شرکت جسته و با افکار تندروانه جهادی آشنا شدند. بیت‌الله محسود، بنیان‌گذار تحریک طالبان پاکستان و جانشینان او همه در جنگ افغانستان آموزش دیده و با رهبران و قوماندان‌های جهادی و طالبان افغانستان و نیز جهادیان عرب و آسیای میانه روابط نزدیک داشته‌اند. ناراضی‌های تاریخی ساکنان مناطق قبیایلی و خیبرپختون‌خوا با تندروی جهادی گره خورده و اکنون به چالشی حیاتی برای پاکستان بدل شده است.

به‌تازگی طالبان پاکستان اعضای کابینه امارت خود را برای مناطق شمال‌غربی پاکستان اعلام کرده و هرگونه گفت‌وگو با دولت و اردوی آن کشور را مشروط به استقلال مناطق قبیایلی دانسته‌اند. در واکنش به تحرکات طالبان پاکستان، اردو و اداره ملکی آن کشور نیز برای برخورد نظامی اعلام آماده‌گی کرده‌اند. این بار نیز مقام‌های پاکستان به جای جست‌وجوی راه حل بنیادی و بازنگری سیاست‌های تروریست‌پرور و جنگ‌افروزش، به زور نظامی و تبلیغات سیاسی توسل جسته و اعلام کرده‌اند که با حمله بر مراکز تربیت و کمپ‌های طالبان در خاک افغانستان مشکل را حل خواهد کرد. در گذشته نیز مناطقی در افغانستان بمباران شده و عملیات‌های تمام‌عیار و خون‌باری در سراسر مناطق قبیایلی به اجرا درآمده بود، اما جز آن که ده‌ها هزار تن قربانی، صدها هزار تن آواره و شهرها و روستاهای بسیاری به خاک و خون کشیده شد، نتیجه‌ای نداشته است. در واقع آن عملیات‌ها ناراضی‌های محلی را افزایش داده و به تقویت تروریسم کمک کرده است. پیروزی تروریستان «خوب» در افغانستان نیز خلاف انتظار پاکستان به آتش جنگ و تروریسم در آن کشور دامن زده است.

امید نمی‌رود که حاکمان پاکستان این بار نیز تدبیری روی دست گیرند که به کاهش خشونت و تروریسم یاری رساند. غده تی تی پی به پخته‌گی رسیده و ممکن است در آینده نزدیک بترکد و دامن مردم پاکستان و افغانستان را بسیار بیشتر از اکنون چرکین و خون‌آلود کند.

منع کار زنان؛ ۱۸۳ موسسه فعالیت‌های‌شان را برای بیش از یک هفته تعلیق کرده‌اند

۸ صبح، کابل: ۱۸۳ نهاد عضو موسسه اکبر به دلیل فرمان طالبان مبنی بر ممنوعیت کار زنان در سازمان‌های غیردولتی، فعالیت‌های‌شان را برای بیش از یک هفته به‌طور کامل تعلیق کرده و یا به‌شدت کاهش داده‌اند.

موسسه اکبر روز دوشنبه، ۱۲ جدی، با نشر اعلامیه‌ای گفته است که کارمندان زن به دلیل احترام به آداب و رسوم سنتی و مذهبی نقش اساسی را در فعالیت‌های سازمان‌های غیردولتی برای ارائه خدمات بشردوستانه ایفا می‌کنند.

اعلامیه موسسه اکبر افزوده است که محرومیت زنان از کار در توزیع مواد غذایی اضطراری، ارائه خدمات صحتی، تعلیم و تربیه ابتدایی، آموزش

معیشت، خدمات حفاظتی و خدمات برای افراد دارای معلولیت جامعه تاثیر خواهد گذاشت.

اداره موسسه اکبر از وزارت اقتصاد طالبان خواسته است که فرمان تعلیق کار زنان در سازمان‌های داخلی و خارجی را پس بگیرد و به بحث آزاد در این مورد روی بیاورد.

در اعلامیه آمده است: «براساس طرزالعمل موسسات غیردولتی در افغانستان، موسسات باید مستقل و در هر گونه درگیری بی‌طرف باقی بمانند.»

گفتنی است که در موسسات عضو اکبر ۵۵ هزار و ۲۴۹ تن از شهروندان افغانستان کار می‌کنند که ۲۸ درصد آن‌ها زن هستند.

در رویداد ترافیکی در لغمان ۱۳ تن به‌شمول کودکان زخمی شدند

۸ صبح، لغمان: طالبان در لغمان از وقوع رویداد ترافیکی در این ولایت خبر می‌دهند. دفتر رسانه‌های والی طالبان در لغمان گفته که این رویداد ترافیکی پس از چاشت روز یک‌شنبه، ۱۱ جدی، در پی واژگون شدن یک موتر نوع صرف در ساحه کشلام نویا دره ولسوالی دولت‌شاه این ولایت رخ داده است.

بربنیاد معلومات دفتر رسانه‌های والی طالبان در لغمان، در نتیجه این رویداد ۱۳ تن به‌شمول کودکان زخمی شده‌اند.

دولت‌شاه از ولسوالی‌های دوردست ولایت لغمان است که راه‌های دشوار گذر دارد.

رویدادهای ترافیکی اخیراً در ولایت‌های مختلف افغانستان افزایش یافته است.

کودک یتیم افغان در امریکا پس از سه‌ونیم سال دعوا به خانواده امریکایی سپرده شد

۸ صبح، کابل: پس از حدود سه‌ونیم سال دعوای یک خانواده افغان با یک نظامی امریکایی که گفته می‌شود کودک‌شان را ربوده است، اکنون دادگاه مسوولیت نگهداری از او را به خانواده این سرباز امریکایی سپرده است.

آرمی تایمز به نقل از آسوشیتدپرس روز دوشنبه، ۱۲ جدی، گزارش داده که دادگاهی در امریکا گفته است، کودک سه‌ونیم ساله افغان که در سال ۲۰۱۹ پس از آن که خانواده‌اش در پی یک عملیات ویژه نیروهای امریکایی کشته شد، در حال حاضر نزد سرباز امریکایی که او را به فرزندی گرفته است، می‌ماند.

اما خانواده افغان که از بسته‌گان این کودک‌اند، از رأی دادگاه راضی نیستند و می‌گویند که او از سوی سرباز امریکایی ربوده شده است.

سامانتا فرید، وکیل منصوب شده از سوی دادگاه که وظیفه رسیده‌گی به منافع کودک را بر عهده دارد، می‌گوید: «همه ما فقط خواستار حل‌وفصل این پرونده هستیم، هر چه که باشد، تا دوران کودکی او همچنان

طالبان در کابل چهار خبرنگار و تعدادی از مصاحبه‌شونده‌گان را بازداشت کردند

۸ صبح، کابل: منابع محلی در ولایت کابل از بازداشت چهار خبرنگار و تعدادی از مصاحبه‌شونده‌گان توسط طالبان در این ولایت خبر می‌دهند.

منابع روز دوشنبه، ۱۲ جدی، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گویند، چهار خبرنگار هنگامی که برای تهیه یک گزارش به ناحیه سوم شهر کابل رفته بودند، از سوی طالبان بازداشت شده‌اند.

منابع می‌افزایند که طالبان به شمول این خبرنگاران، نزدیک به ۲۰ تن از کسانی که در ساحه بوده‌اند را نیز به اتهام مصاحبه با خبرنگاران بازداشت کرده‌اند.

گفته می‌شود که جنگ‌جویان طالب پس از بازداشت خبرنگاران و مصاحبه‌شونده‌گان، آنان را در حوزه سوم زندانی کرده‌اند.

طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته‌اند.

گفتنی است که پیش از این نیز طالبان همواره دست به بازداشت و لت‌وکوب خبرنگاران زده‌اند.

بازداشت هشت تن در سمنگان به اتهام همکاری با داعش

۸ صبح، سمنگان: منابع محلی در ولایت سمنگان از بازداشت هشت تن از سوی طالبان به اتهام همکاری با گروه داعش خبر می‌دهند.

منابع به ۸ صبح می‌گویند که نیروهای طالبان این افراد را پیش از ظهر روز دوشنبه، ۱۲ جدی، از روستای کندک دریاخان، از مربوطات شهر ایبک بازداشت کرده‌اند.

براساس معلومات منابع، طالبان مدعی شده‌اند که افراد بازداشت‌شده در انفجار مدرسه الجهاد ولایت سمنگان دست داشته‌اند.

به گفته منابع، طالبان گفته‌اند که این هشت تن پس از رویداد انفجاری در مدرسه الجهاد، هر کدام مبلغ ۵۰ هزار افغانی از یک صرافی به دست آورده‌اند.

هنوز مسوولان محلی گروه طالبان در سمنگان به‌گونه رسمی در مورد هویت افراد بازداشت‌شده و دلیل بازداشت آنان چیزی نگفته‌اند.

منابع آگاه می‌گویند که در میان این هشت تن، دو تن از باشندگان ولایت بغلان هستند.

مدرسه «الجهاد» در ساحه سرک بندر شهر ایبک، مرکز ولایت سمنگان، پس از چاشت چهارشنبه، ۹ قوس، هدف انفجار قرار گرفت.

پس از وقوع این انفجار منابع صحتی اعلام کردند که ۳۵ کشته و ۲۳ زخمی به شفاخانه ولایتی سمنگان انتقال یافته‌اند.

منابع محلی طالبان همچنان تایید کردند که در این رویداد بیش از ۹۰ تن قربانی شده‌اند.

پس از این انفجار طالبان تا کنون ده‌ها تن را به اتهام دست داشتن در این رویداد بازداشت کرده‌اند.

می‌کنند که دروازه‌های این ریاست هم اکنون به روی کمیشن کاران و افراد وابسته به طالبان باز است و هیچ مشکل تخنیکی در این زمینه وجود ندارد. کسانی که پول هنگفت می‌پردازند، می‌توانند در مدتی کوتاه صاحب پاسپورت شوند.

روی آوردن شهروندان به پاسپورت‌های جعلی
در همین حال شماری از شهروندان پس از ماه‌ها انتظار برای دریافت پاسپورت اصلی، اکنون به خرید پاسپورت‌های جعلی روی آورده‌اند. نرخ پاسپورت‌های جعلی بین ۴۰۰ تا ۹۰۰ دالر است. افراد می‌توانند این پاسپورت‌ها را نیز از کمیشن کاران خریداری کنند، اما کیفیت آن‌ها پایین است و به‌آسانی قابل تشخیص‌اند. با وجود این، مردم از روی ناچاری و انتظار نافرجام به دریافت همچو اسناد اقدام می‌کنند.

این در حالی است که وزارت داخله طالبان پیش از این از بازداشت فردی خبر داده بود که خود را رییس اداره پاسپورت معرفی کرده بود و به شهروندان پاسپورت می‌فروخت. یک نوار تصویری که طالبان از او در ماه عقرب نشر کردند، این فرد را به نام جمیل معرفی کرده و گفته که او با صدور مکتوب‌های جعلی توزیع پاسپورت از مردم پول گرفته است.

طالبان در جریان یک‌وینیم سال گذشته شمار زیادی از کمیشن کاران را بازداشت کرده‌اند. شهروندان اما ادعا دارند که این افراد به دلیل عدم همکاری مستقیم با مسوولان ریاست پاسپورت و وزارت امور داخله بازداشت شده و طالبان افراد خود را به جای آنان به کمیشن کاری گماشته‌اند.

طالبان در جریان ماه سنبله سال روان خورشیدی اعلام کردند که ۳۵۰ تن را در جریان کمتر از یک سال به اتهام فساد و کمیشن کاری بازداشت کرده‌اند. طالبان گفتند که در میان بازداشت‌شده‌گان شماری از کارمندان ریاست پاسپورت نیز شامل‌اند که با کمیشن کاران در ارتباط بوده‌اند.

توزیع پاسپورت به تروریست‌های خارجی

طالبان در حالی روند توزیع پاسپورت به شهروندان را توقف داده‌اند که شماری از کشورهای منطقه از صدور توزیع پاسپورت افغانستان به تروریست‌های منطقه‌ای خبر می‌دهند. رمضان رحیم‌زاده، وزیر داخله تاجیکستان، روز چهارشنبه، ۲۷ میزان، در نشست «همکاری بین‌المللی و منطقه‌ای امنیت و مدیریت مرزها برای مقابله با تروریسم» مدعی شد که طالبان تاکنون به بیش از سه هزار «عضو گروه‌های تروریستی» پاسپورت افغانی صادر کرده‌اند.

با این‌همه، ریاست پاسپورت یکی از منابع مهم عایداتی برای طالبان دانسته می‌شود. مسوولان این ریاست در خبرنامه ۱۶ میزان، توضیح داده‌اند که روزانه بین سه تا پنج هزار جلد پاسپورت به متقاضیان توزیع می‌کنند. مدت اعتبار این پاسپورت‌ها ۱۰ سال است و متقاضیان باید در بدل دریافت هر جلد پاسپورت، ۱۰ هزار و ۴۰۰ افغانی به حساب رژیم طالبان واریز کنند. با این حساب، روزانه بین ۳۰ تا ۵۰ میلیون افغانی از این بابت به حساب طالبان واریز می‌شود.

روند توزیع پاسپورت در حالی از حدود سه ماه به این سو متوقف است که طالبان در ۱۶ میزان اعلام کردند که دروازه ریاست پاسپورت تا اطلاع ثانی به روی مراجعان مسدود است. ریاست عمومی پاسپورت با صدور خبرنامه‌ای گفت: «ریاست عمومی پاسپورت جهت ارائه خدمات بهتر و تسریع پروسه‌های کاری در نظر دارد تا یک سلسله تغییرات را در تجهیزات و سیستم‌های تخنیکی وارد سازد. از این‌که در مرکز روزمره حدود چهار الی پنج هزار پاسپورت صادر می‌گردد، وسایل مربوط آن‌ها نیاز به ترمیم و تبدیل دارند. پروسه ترمیم و تبدیل تجهیزات ضرورت به زمان دارد، لذا الی ختم پروسه توزیع پاسپورت معطل است. توزیع پاسپورت متقاضیان بعد از تاریخ ۱۶ میزان الی تکمیل حل مشکلات فنی متوقف است.»

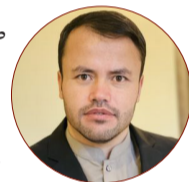
این ریاست از شهروندان کشور خواسته بود تا اطلاع بعدی به ریاست عمومی پاسپورت مراجعه نکنند. با این حال شهروندان از طالبان می‌پرسند که اطلاع بعدی چه وقت خواهد بود و رفع مشکلات تخنیکی تا چه زمانی دوام خواهد کرد. در حالی که دروازه این ریاست به روی کمیشن کاران و افراد وابسته به گروه طالبان باز است و هیچ مشکل تخنیکی برای‌شان متصور نیست. طالبان سه ماه قبل، در حالی از توقف روند توزیع پاسپورت در کابل خبر داده بودند که چندین ماه قبل از آن در ۳۳ ولایت دیگر روند توزیع آن متوقف بوده است.

متقاضیان در تقلاي دریافت پاسپورت روزها و شب‌ها در بازار سیاه به دنبال کمیشن کاران و مافیای طالبانی سرگردان‌اند. دانشجویان، بیماران و شهروندانی که نیاز به سفر به بیرون از کشور دارند، از بی‌توجهی طالبان در این قسمت به ستوه آمده‌اند. یکی از شهروندانی که به‌تازگی به ریاست پاسپورت در کابل مراجعه کرده است، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «هفته گذشته به ریاست پاسپورت مراجعه کرده بودم و حتا می‌خواستم فلم بگیرم، ولی موفق نشدم؛ چون طالبها و کمره‌های امنیتی زیاد بود.»

ترمیم ماشین‌آلات؛

درب ریاست پاسپورت تنها به روی کمیشن کاران باز است

امین کاوه

طالبان در ادامه توقف توزیع پاسپورت در ولایت‌ها، حدود سه ماه پیش روند توزیع پاسپورت را در پایتخت نیز توقف دادند. این گروه ترمیم ماشین‌آلات را دلیل عمده بستن ریاست پاسپورت عنوان کردند و توضیح دادند که خدمات توزیع پاسپورت به‌زودی از سر گرفته خواهد شد. در جریان نزدیک به سه ماه گذشته درب ریاست پاسپورت تنها به روی مراجعان عادی بسته بوده، اما راه‌های غیرقانونی این ریاست همواره به روی افراد وابسته به طالبان و کمیشن کاران باز بوده است. افرادی که ماه‌ها پیش برای دریافت پاسپورت فورمه‌های آنلاین را خانه‌پری کرده و بیمارانی که برای سفر به خارج به پاسپورت نیاز دارند، دندان روی جگر گذاشته و چشم به راه دریافت پاسپورت نشده‌اند. طالبان اما بی‌خیال از رنج و درد آنان، روند توزیع پاسپورت را به‌صورت رسمی متوقف داده و دروازه‌های بازار سیاه را به روی متقاضیان باز نگه داشته‌اند. در حال حاضر قیمت هر جلد پاسپورت در بازار سیاه بین دو تا سه هزار دالر امریکایی است. پول این پاسپورت‌ها به جیب مسوولان ریاست پاسپورت زیر اداره وزارت داخله طالبان واریز می‌شود.

افراد نظامی طالبان که از ارگان‌های مربوطه خود مکتوب می‌آوردند، دوم فامیل‌های طالب‌ها به شمول زن و فرزندان‌شان، راحت موثریست [چندین تن در یک موتر] می‌آیند و داخل ریاست پاسپورت می‌شوند. سوم افراد طالبان که در کوچه و پس‌کوچه‌های ریاست پاسپورت کمیشن کاری می‌کنند و کسانی که پول برای‌شان می‌دهند، عرایض آن‌ها را جمع‌آوری و برای‌شان احکام اخذ می‌کنند.»

پیش از این نیز روزنامه ۸ صبح به اطلاعاتی دست یافته بود که مقام‌های ارشد طالبان در بدل پول هنگفت به شماری از متقاضیان، پاسپورت توزیع می‌کنند. اکنون منابع به روزنامه ۸ صبح تایید می‌کنند که روند توزیع پاسپورت به افرادی که پول هنگفت به طالبان بپردازند، هنوز هم جریان دارد. یکی از شهروندان به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که توانسته در بدل دو هزار و ۵۰۰ دالر امریکایی به کمک یکی از مقام‌های بلندپایه طالبان، پاسپورت به دست بیاورد. یکی از شهروندان دیگر نیز در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «در سه روز مبلغ دو هزار دالر می‌گیرد، دوستم می‌گوید که این‌قدر پول فعلاً ندارم، مجبورم قرض کنم.»

با این حال، روزنامه ۸ صبح دریافت است که توزیع پاسپورت‌های جدید که اسناد و مدارک قانونی آن‌ها قبلاً طی مراحل شده، از طریق کمیشن کاران و در بازار سیاهی که چهره‌های شاخص طالبان در آن دست دارند، توزیع می‌شود. یافته‌های روزنامه ۸ صبح نشان می‌دهد که طالبان نکاح‌خط و تذکره برقی را نیز در بدل پول گزاف به متقاضیان می‌فروشند. یکی از کمیشن کاران در گفت‌وگوی خصوصی با خبرنگار روزنامه ۸ صبح می‌گوید که بهای پاسپورت در بازار سیاه بسیار بلند است و با آن هم او می‌تواند در بدل دو هزار و ۵۰۰ دالر در مدت سه تا چهار روز برای متقاضی پاسپورت بگیرد.

همچنان کمیشن کار دیگری که نخواست نامش در این گزارش درج شود، به روزنامه ۸ صبح گفت: «در بدل دو هزار دالر امریکایی می‌توانم یک جلد پاسپورت از یک هفته تا ۱۰ روز از ریاست پاسپورت بکشم. این پول چندین تقسیم می‌شود. برای خودم بسیار کم می‌رسد. از این پول به نفر بایومتریک داده می‌شود، به مسوولان ارشد [رییس و معاونان طالبان برای ریاست پاسپورت] جنگ‌جویان و محافظان طالبان در این ریاست، از دهن کوچه پاسپورت تا جایی که اسناد سپرده می‌شود، پیسه داده می‌شود. چیزی به ما نمی‌ماند، اما به خاطر یک کارروایی با زنده‌گی خود بازی می‌کنیم. فردا اگر کدام گپ شد، باز هیچ‌کس از طالب پرسن نمی‌کند که بیشترین پول را می‌گیرد.»

احمدالله (نام مستعار) یکی از بیمارانی است که با مراجعه مکرر به ریاست پاسپورت و وزارت داخله طالبان، نتوانسته پاسپورت دریافت کند. احمدالله ماه‌ها است که به تکلیف صعب‌العلاج گرفتار شده و در داخل افغانستان شفاخانه و داکتر نمانده که به او مراجعه

نکرده باشد. او می‌افزاید: «با قرض و فروش جایدا تصمیم گرفتم بروم در پاکستان تا خواست خدا باشد، یک راه برای درمان خویش پیدا کنم، حال کسی برایم پاسپورت نمی‌دهد. توان خرید پاسپورت به دو هزار دالر را نیز ندارم. حیران مانده‌ام چه کار کنم.»

متوقف بودن روند توزیع پاسپورت سبب شده که صدها دانشجو از ادامه تحصیل در خارج از کشور باز بمانند. شماری از دانشجویانی که در بورسیه‌های تحصیلی کامیاب شده‌اند، اما نسبت مسدودیت دروازه ریاست پاسپورت از ادامه تحصیل باز مانده‌اند، اکنون به خودکشی فکر می‌کنند. یکی از این دانشجویان که به دلیل نداشتن پاسپورت، بورسیه تحصیلی را از دست داده است، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «این سومین بورسیه است که از خاطر بند بودن پاسپورت از دست می‌دهم. دلم است خود را بکشم از دست این‌ها [طالبان]. آخر چرا پاسپورت را بند کرده‌اند؟ آن‌ها گفتند که به خاطر ترمیم ماشین‌آلات پاسپورت، ریاست را بند کرده‌اند. آخر چرا مردم را بازی می‌دهند؟ پاسپورت حق هر شهروند است.»

رونا (نام مستعار) در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «بعضی کمیشن کاران پاسپورت‌هایی را که مدت اعتبارشان کم مانده باشد و ویژه نخورده باشد، می‌خرند و استیکر به روی پاسپورت قبلی می‌چسبانند و بازارشان از این طریق هم گرم است.» این در حالی است که بازار فروش و تمديد پاسپورت در سفارت‌خانه‌های کشورهای همسایه افغانستان نیز گرم است.

یکی از دانشجویان که به دلیل

نداشتن پاسپورت، بورسیه تحصیلی

را از دست داده است، به روزنامه

۸ صبح می‌گوید: «این سومین

بورسیه است که از خاطر بند بودن

پاسپورت از دست می‌دهم. دلم

است خود را بکشم از دست این‌ها

[طالبان]. آخر چرا پاسپورت را بند

کرده‌اند؟ آن‌ها گفتند که به خاطر

ترمیم ماشین‌آلات پاسپورت، ریاست

را بند کرده‌اند. آخر چرا مردم را

بازی می‌دهند؟ پاسپورت حق هر

شهروند است.»

شهروندان کشور دریافت پاسپورت را ابتدایی‌ترین حق شهروندی خود می‌دانند و تاکید می‌ورزند که طالبان علاوه بر وضع سایر محدودیت‌ها، حق سفر را نیز از آنان گرفته‌اند. شهروندان در حالی از توقف طولانی روند توزیع پاسپورت در کشور ابراز نگرانی

متقاضیان در تقلاي دریافت پاسپورت روزها و شب‌ها در بازار سیاه به دنبال کمیشن کاران و مافیای طالبانی سرگردان‌اند. دانشجویان، بیماران و شهروندانی که نیاز به سفر به بیرون از کشور دارند، از بی‌توجهی طالبان در این قسمت به ستوه آمده‌اند. یکی از شهروندانی که به‌تازگی به ریاست پاسپورت در کابل مراجعه کرده است، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «هفته گذشته به ریاست پاسپورت مراجعه کرده بودم و حتا می‌خواستم فلم بگیرم، ولی موفق نشدم؛ چون طالبها و کمره‌های امنیتی زیاد بود. به چشم خود دیدم که برای سه گروه پاسپورت توزیع می‌شود: اول

یک سال در آشوب؛

بررسی سیاست
خارجی بایدن

علی سجاد مولایی

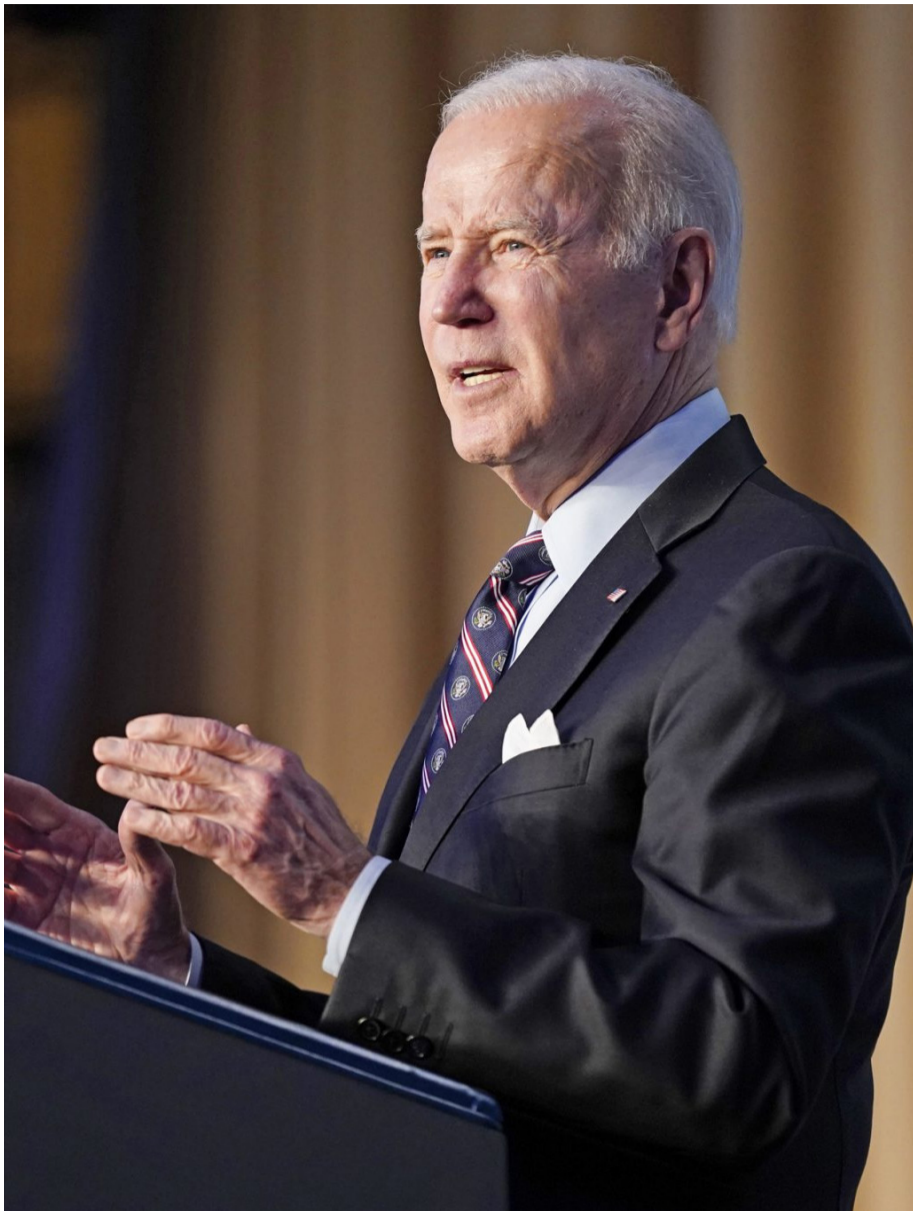
جو بایدن، رییس‌جمهور ایالات متحده آمریکا، با شعار «امریکا بازگشته است» وارد کاخ سفید شد. او در سیاست خارجی خود به دنبال ترمیم آسیب‌هایی بود که توسط سلف او، دونالد ترامپ، به جایگاه و پرستیژ بین‌المللی آمریکا وارد شد. ترامپ در طول چهار سال ریاست‌جمهوری خود روابط آمریکا را با متحدین این کشور در اروپا و آسیا تیره کرد، تنش‌ها را با دشمنانی مانند ایران و ونزوئلا افزایش داد و درگیر جنگ تجارتي با چین شد که روابط دوجانبه را در بدترین وضعیت در دهه‌های اخیر قرار داد. اصولاً دستور کار بایدن ریشه در انکار میراث ترامپ «اول آمریکا» و احیای نظم چندجانبه دارد. این اقدامات بایدن در نخست به تصمیمات اولیه او برای پیوستن مجدد به توافق‌نامه اقلیمی پاریس و سازمان بهداشت جهانی و برقراری مجدد رهبری ایالات متحده در دیپلماسی اقلیمی منعکس شد. همه‌گیری کووید-۱۹ همچنین به بایدن فرصتی داد تا نقش رهبری جهانی آمریکا را مجدداً تأیید کند و شروع به ترمیم روابطی کند که در دوران ترامپ شروع به شکسته شدن کرده بود. در این نوشته سعی ما بر این است تا سیاست خارجی جو بایدن را در سال ۲۰۲۲ مورد بررسی قرار بدهیم. ۲۰۲۲ سالی پر از فراز و فرود و یک سال ملتهب در سیاست خارجی آمریکا بود. حمله روسیه به اوکراین و جنگ این دو کشور، محک جدی برای پرستیژ و تصویر بین‌المللی آمریکا به عنوان مدافع دموکراسی بود. این‌که این جنگ چگونه ساختار قدرت در نظام بین‌المللی را محتول ساخته، بحث جداگانه‌ای است، اما جنگ اوکراین مهم‌ترین محور سیاست خارجی ایالات متحده برای سال ۲۰۲۲ بود و برای سال جاری نیز خواهد بود.

تغییر در استراتژی سیاست خارجی

تغییر در استراتژی سیاست خارجی یک دولت شاید در روی کاغذ کار ساده به نظر برسد، اما در عمل چنین نیست. به همین دلیل گذار بایدن از استراتژی «اول آمریکا»ی ترامپ به مثابه چرخش یک ناو بزرگ به اطراف خودش است. عملی کردن استراتژی «امریکا برگشته است» تغییر یا پایین و بالا کردن یک سویچ نیست، بلکه چرخ دادن یک ناو بزرگ است؛ اما آیا بایدن در تغییر سیاست خارجی آمریکا موفق عمل کرده یا خیر؟ از شروع کار اداره بایدن تاکنون، روش او در چند مورد ادامه راه ترامپ بوده و در موارد بسیاری توانسته تا سیاست خارجی آمریکا را متحول سازد. به همین دلیل، می‌توان گفت که او تا اندازه‌ای در این کار خودش موفق بوده است. برای توضیح بیشتر این موضوع دوباره برمی‌گردیم به تعبیر پیشتر که بایدن موفق شده تا ناو را دور بدهد؛ اما چرخش ناو تمام راه نیست و پس از چرخش ناو، بایدن باید بتواند، مانور بدهد و موانع سد راه خود را بردارد. اقدامات اولیه بایدن برای بازگشتن به صحنه بین‌المللی امیدوارکننده و چشم‌گیر بود؛ اما در مواردی او موفق نشد که تغییرات قابل ملاحظه‌ای بیاورد. او تا هنوز نتوانسته روابط ایالات متحده و چین را به حالت عادی برگرداند و در عین حال مسأله تایوان نیز به بحران افزوده شده است. هرچند بایدن وعده سپرده بود، ولی هنوز خبری از بازنگری سیاست‌های اقتصادی در قبال چین نیست. با این اوصاف، بحران در روابط چین و ایالات متحده کماکان در وضعیت قبلی خودش مانده و پیشرفتی در آن دیده نمی‌شود.

اوکراین و گسترش ناتو

دستگاه سیاست خارجی بایدن نتوانسته است پس از حمله روسیه به اوکراین، واکنش خوبی نشان دهد. به عقیده خیلی از ناظران سیاست خارجی آمریکا، اداره

اداره بایدن سال سختی را پیش رو خواهد داشت. ایالات متحده باید تا آخر در کنار اوکراین باقی بماند تا زمانی‌که از پیروزی این کشور در زمین یا رسیدن به صلح شرافتمندانه اطمینان حاصل نکرده است. کنار کشیدن از جنگ روسیه می‌تواند تبعات سنگین‌تری برای ایالات متحده داشته باشد.

بایدن برای ایجاد، هماهنگی و سازمان‌دهی کمک‌ها به اوکراین پس از حمله روسیه، شایسته تقدیر است و این کمک‌ها و پشتیبانی ایالات متحده و متحدان دیگرش سبب شده تا وضعیت در میدان جنگ در حال تغییر باشد. نیروهای اوکراینی در این اواخر توانسته به لطف کمک‌های مالی و تسلیحاتی آمریکا و متحدانش کنترل بخشی از سرزمین‌های اشغال‌شده توسط روسیه را دوباره بگیرند و نیروهای روسی را عقب بزنند. این یعنی بایدن عملاً توانسته که رابطه ایالات متحده با هم‌پیمانان سابقش را ترمیم کند و اتحاد قدرتمند برای دفاع از اوکراین ایجاد کند. از سوی دیگر، بایدن نتوانسته است که به ناتو جهت جدید بدهد و اعضای جدید نیز به آن اضافه کند. تا این‌جای کار ناتو و ایالات متحده توانسته‌اند که از پس مأموریت مهار روسیه به خوبی بربیایند.

البته این نقد همیشه بر استراتژی گسترش ناتوی ایالات متحده وجود داشته و دارد. گسترش ناتو به شرق و عضویت دادن به سوئد و فنلند به معنای افزایش تعهدات بین‌المللی ایالات متحده است. این در حالی است که این کشور به اندازه کافی در سراسر جهان درگیر است و هیچ الزامی استراتژیک برای افزایش تعهدات بین‌المللی این کشور وجود ندارد. به هر اندازه که ایالات متحده متعهد می‌شود که در امنیت اروپا نقش بازی کند، به همان اندازه، کشورهای اروپایی از وضعیت سود می‌برند و به‌جای تمرکز روی امنیت، به سایر بخش‌ها توجه می‌کنند. ناظران سیاست بین‌الملل و به‌ویژه رالیست‌ها، معتقدند که افزایش تعهدات دفاعی ایالات متحده درست نیست و این موضوع سبب می‌شود که ایالات متحده برای امنیت اروپا هزینه‌های هنگفتی کند؛ در حالی‌که این کشورها توانایی دفاع از خودشان را دارند. به عبارت دیگر، کشورهای اروپایی از وضع موجود «سواری مجانی» می‌گیرند.

ایران

به نظر می‌رسد که دولت بایدن نتوانسته تعهد خود برای پیوستن مجدد به برجام را عملی کند. شاید چالش اصلی پیش روی آن عدم فوریت موضوع در وضعیت کنونی برای آمریکا و عدم انعطاف‌پذیری از سوی ایران باشد. در سخنرانی ۴ دسامبر، آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، تلویحاً گفت که دولت همچنان به توافق متعهد است.

او افزود: «ما همچنان بر این باوریم که دیپلماسی بهترین راه برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است؛ اما اگر ایران این مسیر را رد کند، هنوز همه گزینه‌ها روی میز است تا اطمینان حاصل شود که ایران به سلاح هسته‌ای دست پیدا نمی‌کند.»

این بیانه بلینکن با سخنان ۴ نوامبر رییس‌جمهور بایدن در تضاد است. بایدن در پاسخ به سوالی درباره توافق با ایران گفت: «توافق با ایران مرده است، اما ما آن را اعلام نمی‌کنیم.» هنگامی که از جان کری، سخنگوی شورای امنیت ملی، در مورد این ویدیو سوال شد، گفت: «در حال حاضر هیچ پیشرفتی در رابطه با توافق با ایران وجود ندارد. ما هیچ پیشرفتی را در آینده نزدیک پیش‌بینی نمی‌کنیم. این مسأله تمرکز ما نیست.»

عربستان سعودی

سیاست خارجی بایدن در خاورمیانه و به‌ویژه در قبال عربستان سعودی فاجعه بوده است. هرچند بایدن وعده سپرده بود که در مورد وضعیت حقوق بشری عربستان سعودی توجه و شخص ولی‌عهد را توبیخ خواهد کرد، اما تاکنون هیچ خبری از توبیخ و مجازات محمد بن سلمان نیست. در عوض، اداره بایدن از عربستان سعودی و شهباده در مقابل مسائل حقوقی دفاع کرده است. هرچند بایدن ملتسانه در ماه جون به عربستان سفر کرد تا بتواند اوضاع را مدیریت و عربستان را وادار کند که برای کاهش قیمت نفت در بازار جهانی، تولید نفت خود را افزایش دهد؛ اما به نظر می‌رسد که این سفر بایدن بی‌نتیجه بوده و عربستان سعودی تاکنون هیچ نوع اقداماتی برای کاهش قیمت نفت نکرده است. از سوی دیگر، گزارش‌ها حاکی از آن است که واشنگتن هیچ برنامه‌ای برای واکنش به کاهش تولید اوپک‌پلاس ندارد و بایدن بار دیگر نشان داد که تهدیدهایش برای ایجاد تغییر در روابط با عربستان سعودی تهدیدهایی پوچ است که ریاض می‌تواند به راحتی آن‌ها را کنار بگذارد.

سوریه

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا، متعهد شده بود که «حقوق بشر را در مرکز سیاست خارجی ایالات متحده قرار خواهد داد»، اما دولت بایدن در سوریه برعکس عمل کرده است. اداره بایدن برای پاسخگویی رژیم بشار اسد به دلیل تسهیل انتقال بودجه و تسلیحات ایران به حماس و حزب‌الله تلاش نکرده است. دولت بایدن به سختی از قانون حفاظت از غیرنظامی سزار سوریه^۱ که در سال ۲۰۱۹ تدوین شده بود، استفاده کرده است.^۲ طی دو سال گذشته، دولت تنها ۱۹ تن را تحریم کرده است که هیچ‌کدام از نظر اقتصادی مهم نبوده‌اند. تیم بایدن هم‌چنین به‌طور ضمنی دولت‌های عربی را تشویق به تعامل مجدد با دمشق کرده است. از جمله از طریق ترویج قراردادهای انرژی منطقه‌ای که می‌تواند ۵۰ میلیون دلار درآمد برای بشار اسد به همراه داشته باشد.

افغانستان و طالبان

طالبان کنترل خود را بر افغانستان تحکیم کرده‌اند و گروه‌های تروریستی خارجی همچنان در افغانستان حضور دارند. تحریک طالبان پاکستان جسورتر شده و آتش‌بس خود را با دولت پاکستان پایان داده است. طالبان به تعهدات‌شان با ایالات متحده پابند نبوده‌اند. کشته شدن ایمن الظواهری در قلب شهر کابل دال بر این موضوع است. با این وجود، دولت بایدن در جست‌وجوی راه‌هایی برای تأمین مالی بانک مرکزی افغانستان است. دولت ایالات متحده بیش از یک میلیارد دلار از زمان خروج آمریکا در سال ۲۰۲۱ تا حالا به افغانستان کمک کرده، اما از افشای نحوه مصرف این پول خودداری می‌کند. در سوی مقابل طالبان هیچ وقعی به ارزش‌های حقوق بشری که ایالات متحده مدافع آن است در افغانستان نمی‌گذارند و هر روز محدودیت‌های جدید علیه زنان و رسانه‌ها وضع می‌کنند. در آخرین مورد، طالبان زنان را از رفتن به دانشگاه، کار و مکتب منع کرده‌اند.

جمع‌بندی: ۲۰۲۲ سال سخت‌تر خواهد بود؟

اداره بایدن سال سختی را پیش رو خواهد داشت. ایالات متحده باید تا آخر در کنار اوکراین باقی بماند تا زمانی‌که از پیروزی این کشور در زمین یا رسیدن به صلح شرافتمندانه اطمینان حاصل نکرده است. کنار کشیدن از جنگ روسیه می‌تواند تبعات سنگین‌تری برای ایالات متحده داشته باشد. مأموریت دوم اداره بایدن برای سال ۲۰۲۳ محافظت از تایوان در مقابل حمله احتمالی چین است. بایدن باید به چین بفهماند که حمله به تایوان هزینه سنگینی در پی خواهد داشت. از سویی، اداره بایدن باید بتواند که از وقوع جنگ سرد تجارتي پیش‌گیری و روابط تخریب شده در دوران ترامپ را ترمیم کند. از آن‌جایی که توافق هسته‌ای ایران مرده به نظر می‌رسد، دولت به یک استراتژی جامع برای مهار تهدید ایران، محدود کردن حمایت خود از گروه‌های تروریستی و تقویت ثبات منطقه‌ای نیاز دارد. همانطور که هسته راس، مذاکره‌کننده سابق خاورمیانه، می‌گفت که سیاست اصلی این استراتژی باید بازدارنده‌گی باشد. در خاورمیانه دولت بایدن باید به دنبال راه‌حل برای کنار آمدن با محمد بن سلمان باشد و از سویی، باید به مسأله جنگ یمن نیز نقطه پایان بگذارد.

Caesar Syria Civilian Protection Act of -1
2019

۲- این قانون تحریم‌های سختی را علیه حامیان رژیم وضع می‌کند.

ماجرای سقوط محمدوسیم و نورحبیب از رنج طالبان چیست؟

۸ صبح، پنجشیر

کمتر اتفاق می‌افتد که کودکی برای گرفتن نتیجه آزمون سالانه به مکتب برود، اما با پارچه خون‌آلود روانه شفاخانه شود. این اتفاقی است که به تازه‌گی در ولایت پنجشیر رخ داده است. براساس اظهارات بسته‌گان این دو کودک، یکی از آنان محمدوسیم و دیگری نورحبیب نام داشته است. این دو کودک در سنین بین هشت تا ۱۰ سال قرار داشتند و در لیس «ولی محمد شهید» در بازار پنجشیر درس می‌خواندند. گواهان عینی تأیید می‌کنند که این کودکان از کابین رنج طالبان خود را بیرون انداخته و بیپوش شده‌اند، در حالی که رنج در حرکت بوده است.

منابع در ولایت پنجشیر به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که یکی از این دو دانش‌آموزی که خود را از رنج طالبان پایین انداخته‌اند، جان باخته و دیگری زخمی شده است. این دانش‌آموزان روز یکشنبه، ۱۱ جدی، به هدف گرفتن نتیجه آزمون سالانه خود به مکتب رفته بودند و هنگام برگشت به خانه سوار کابین رنج طالبان شدند.

براساس اظهارات منابع، زمانی که این دو کودک نزدیک خانه‌هایشان می‌رسند، بالای جنگ‌جویان طالبان صدا می‌کنند که رنج را توقف دهند تا آنان پیاده شوند، اما راننده رنج به خواست آنان بی‌اعتنایی می‌کند و رنج را توقف نمی‌دهد. به گفته منابع، این کودکان در حالی که رنج با سرعت بالا در حرکت بوده، خود را پایین انداخته و در نتیجه یکی از آنان جان باخته و دیگری به شدت زخمی شده است.

محمدوسیم کودک جان‌باخته

عایشه (نام مستعار) یکی از بسته‌گان نزدیک نورحبیب و محمدوسیم است. او در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «این دو پسر روز یکشنبه، ۱۱ جدی، با شور و شوق به دنبال پارچه‌های نتیجه امتحان به طرف مکتب‌شان رفته بودند. پارچه خود را از مدیر مکتب می‌گیرند و با بسیار هیجان به طرف خانه برمی‌گردند. در مسیر راه یک رنج طالبان ایستاد کرده و هر دوی‌شان در پشت رنج بالا می‌شوند. موثر طالبان حرکت می‌کند. از مقام ولایت تا روستای خانین از مربوطات مرکز پنجشیر این‌ها را انتقال می‌دهد. اما وقتی که به مقصد می‌رسند، هر قدر که در بام رنج تکتک می‌کنند و فریاد می‌زنند که ما رسیده‌ایم به قریه و خانه ما، رنج سرعت خود را زیاد می‌کند. وقتی که پایان مقبره احمدشاه مسعود، قهرمان ملی، می‌رسند، رنج در حالت رفتار است و هر دوی‌شان از پشت موثر رنج پایین خیز می‌زنند.» به گفته عایشه، در پی این رویداد محمدوسیم جان باخته

افزایش سگ‌های ولگرد در هرات؛

شهرداری برنامه‌ای ندارد

۸ صبح، هرات

همه‌ساله با فرارسیدن فصل سرما، افزایش سگ‌های ولگرد در کوچه و پس‌کوچه‌ها و حتا جاده‌های عمومی هرات، سبب آزار و اذیت باشندگان این شهر می‌شود. گله‌های سگ ولگرد بیشتر صبح‌ها و نیز با تاریک شدن هوا به جاده‌ها می‌آیند و در مواردی بالای ابران حمله‌ور می‌شوند. حمله این سگ‌های ولگرد بیشتر سبب مجروح شدن افراد به‌ویژه کودکان می‌شود. باشندگان هرات می‌گویند که شهرداری طالبان در این شهر به‌عنوان مسوول نظم شهری باید وضعیت را مدیریت کند. شهرداری هرات اما امسال در این زمینه هیچ اقدام چشم‌گیری نکرده است.

سلیمان عظیمی، باشندگان ناحیه دوم شهر هرات، از بی‌توجهی مسوولان طالبان در برابر افزایش سگ‌های ولگرد در این ناحیه شکایت دارد. او می‌گوید: «همه‌ساله سگ‌های ولگرد و بی‌صاحب در این وقت سال زیاد می‌شود؛ اما مشکل امسال این است که شاروالی و ریاست صحت عامه تا حال هیچ اقدامی نکرده‌اند. سال‌های قبل در حکومت پیشین وقتی فصل سرما می‌رسید، شاروالی و صحت عامه برنامه گردآوری این سگ‌ها را شروع می‌کردند. امسال هیچ خبری از شاروالی نیست.»

خطر سگ‌های ولگرد تنها به آزار و اذیت ابران محدود نیست، بلکه خبرهای دردناکی از حمله آن‌ها بر کودکان و مجروح کردن آن‌ها نیز به نشر می‌رسد. سیدحسین رحیمی، باشندگان ناحیه پنجم شهر هرات است. فرزند رحیمی در مسیر رفتن به دارالحفاظ مورد حمله سگ‌های ولگرد قرار گرفته و مجروح شده است. او از عملکرد مسوولان شهرداری طالبان در هرات انتقاد می‌کند: «دو بار به ناحیه رفتیم و از آزار و اذیت و خطر سگ‌های ولگرد به آمر ناحیه شکایت کردیم و از او خواستیم که مانند سال‌های قبل این سگ‌ها را جمع‌آوری کند، اما آمر ناحیه گفت که این کار در توان آن‌ها نیست و این پیشنهاد را به ریاست شهرداری می‌فرستد.» این باشندگان هرات می‌افزاید: «هر روز صبح وقتی فرزند به دارالحفاظ می‌رفت، تا وقتی برمی‌گشت، من و مادرش نگران بودیم؛ چون واقعاً این سگ‌ها در ناحیه ما زیاد است و گاهی حتا بر بزرگسالان حمله می‌آورند. هفته پیش وقتی فرزند به طرف دارالحفاظ رفت، نیم ساعت بعد استادش به من زنگ زد و گفت یک بار تا دارالحفاظ بیایید. وقتی رفتم، دیدم خون از پای فرزند جاری است. یک سگ ولگرد بر فرزند حمله کرده و پایش را مجروح کرده بود. زخمش خیلی عمیق بود. نزدیک یک هفته می‌شود که هر روز پانسمان می‌شود، اما هنوز هم زخم تازه است.»

خطر افزایش سگ‌های ولگرد زمانی نگران‌کننده‌تر می‌شود که سگ مبتلا به «رابیس» انسان را بگذرد. براساس اظهارات داکتران، ویروس این بیماری از طریق لعاب دهن سگ وارد انساج بدن انسان می‌شود و سیستم عصبی را دچار اختلال می‌سازد و در نهایت سبب مرگ انسان می‌شود.

داکتر محمدحامد صمیم در مورد بیماری رابیس، آثار و علائم آن چنین می‌گوید: «رابیس بیماری ویروسی قابل پیش‌گیری است که بیشتر به سبب گزیدن حیوانات

پستان‌دار دیوانه و ملوث با این ویروس، به‌ویژه سگ، به انسان سرایت می‌کند. علائم ابتدایی آن نزد شخص مصاب عبارت از تب، سردردی، ضعف، خارش و ناراحتی عمومی بدن می‌باشد. با پیش‌رفت بیماری علائمی چون بی‌خوابی، گیجی، اضطراب، فلج قسمی اعضای بدن، پریشان‌حالی و... نزد مریض پیدا می‌شود که در صورت دریافت نکردن واکسین این بیماری تا چند روز معدود بیمار از بین خواهد رفت.» این در حالی است که در حکومت پیشین همه‌ساله با فرارسیدن فصل سرما و افزایش سگ‌های ولگرد، کمیسیون متشکل از شهرداری و ریاست صحت عامه برای جمع‌آوری، واکسین و در مواردی از بین بردن سگ‌های ولگرد ایجاد می‌شد و در این زمینه دستاوردهای چشم‌گیری داشت.

یک منبع در ریاست صحت عامه ولایت هرات به شرط فاش نشدن نامش به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که شهرداری و ریاست صحت عامه طالبان در هرات امسال هیچ برنامه‌ای برای گردآوری سگ‌های ولگرد روی دست ندارند. او می‌افزاید: «در حکومت پیشین دو ماه پیش از آن‌که موسم افزایش سگ‌های ولگرد فرا برسد، ریاست صحت عامه و شهرداری هرات به‌صورت مشترک جهت جمع‌آوری سگ‌های ولگرد برنامه‌ریزی می‌کردند و کمیسیون را تشکیل می‌دادند. ریاست صحت عامه فقط در زمینه واکسین و در مواردی از بین بردن نقش داشت، سایر موارد از جمله منابع انسانی، وسایل ترانسپورتی و امور مالی به دوش شهرداری بود؛ اما امسال ریاست شهرداری کوچک‌ترین برنامه‌ای در این زمینه ندارد. باید اعتراف کنم که ریاست صحت عامه هم در این قسمت بی‌برنامه است.»

سگ‌های ولگرد در خیابان‌های هرات در این فصل در حالی افزایش می‌یابد که شهرداری طالبان در هرات حدود شش ماه پیش با نشر اطلاعیه‌ای از گردآوری سگ‌های ولگرد از سطح شهر هرات خبر داد. در آن زمان به‌شکل نمادین تعداد معدودی از سگ‌های ولگرد را جمع‌آوری نیز کرد.

سگ‌های ولگرد در کنار دیگر پستان‌داران خانه‌گی یکی از ناقل‌های عمده ویروس «رابیس» هستند و در صورت بی‌توجهی این ویروس تهدید بزرگی برای شهروندان به شمار می‌رود. از این رو داکتران متخصص توصیه می‌کنند که باید حیوانات خانگی همیشه واکسین شوند تا ضمن اطمینان از صحت آنان، خطرات احتمالی انتقال بیماری به انسان‌ها نیز کاهش یابد.

دوهزار و بیست و دو، سال کامیاب‌ترین زنان بود

یونس نگاه

اکنون زنان از نظر کمیت و کیفیت به جایی رسیده‌اند که خواسته‌های خود را بی‌واسطه مطرح کنند و برای به‌دست آوردن حقوق‌شان به میدان رفته و هزینه بپردازند.

به تدریج اشتباه ثابت شد و مردم دانستند که در ذهن تصمیم‌گیران «امارت» طالبان جایی برتر از رعیت ندارند و مهم‌ترین قاعده در «امارت» بیعت و پیروی بی‌چون‌وچرا از فرمان‌های «امیرالمومنین» و دستاویز قوماندانان و جنگ‌جویان آن گروه است. تمام تلاش طالبان در این یک‌ونیم سال تفهیم این نکته بود که مردم باید نخست تن به بیعت و سرسپردگی بدهند، پس از آن حق بخواهند.

مردم اما بیعت و سرسپردگی را نپذیرفتند و هر باری که طالبان محدودیتی وضع کردند، با واکنش روبه‌رو شدند. با توجه به جایگاهی که زنان در فرهنگ طالبانی دارند، حقوق زنان میدان اصلی این رویارویی بوده است. خوش‌بختانه این بار خلاف دور قبلی حاکمیت طالبانی هر عقب‌گردی با مقاومت و واکنش روبه‌رو شده است. از همین رو گروه طالبان سنگ‌بره‌سنگر و گام‌به‌گام مردم را به عقب رانده و محدودیت‌ها را با احتیاط و ترس وضع کرده است، چنان‌که در آخرین مورد وقتی تحصیل زنان در دانشگاه‌ها نیز منع شد، از ترس واکنش

خوش‌بختی است که زنان افغانستان اکنون به جایگاهی رسیده‌اند که در میدان مبارزه در برابر مردسالاری و تحجر، می‌ایستند و از حقوق خود دفاع می‌کنند. دیگر آن زمان گذشته است که مردان روشن‌اندیش حقوق زنان را مطرح کنند و زنان در سازمان‌ها، نهادها و حرکت‌های مترقی نقش نمادین داشته باشند.

مردم با قطعات انتحاری، راکت و توپ و تانک در شهرها ایستادند و هراس‌شان از احتمال قیام عمومی آشکار بود. این ترس در چشم‌های طالبان را مدیون واکنش عمومی مردم در رسانه‌ها و به‌خصوص اعتراض آموزشی و افتخارآمیز زنان در جاده‌ها هستیم. اگر از همان روزهای نخست، زنان به جاده‌ها نمی‌رفتند و زنان و شکنجه را به جان نمی‌خریدند، احتمالاً طالبان بسیار جری‌تر می‌شدند. چنددسته‌گی و اختلاف کنونی در صف طالبان نسبت به فرمان‌های ضد مردمی آن گروه نیز حاصل مقاومت مردم است. آنان می‌دانند که جامعه تا بی‌نهایت این ستم‌ها را تحمل نخواهد کرد و اعتراض‌های مدنی متفرق کنونی می‌تواند به قیام عمومی بدل گردد و گلیم امارت امریکاداد را جمع کند.

خوش‌بختی است که زنان افغانستان اکنون به جایگاهی رسیده‌اند که در میدان مبارزه در برابر مردسالاری و تحجر، می‌ایستند و از حقوق خود دفاع می‌کنند. دیگر آن زمان گذشته است که مردان روشن‌اندیش حقوق زنان را مطرح کنند و زنان در سازمان‌ها، نهادها و حرکت‌های مترقی نقش نمادین داشته باشند. اکنون آنان از نظر کمیت و کیفیت به جایی رسیده‌اند که خواسته‌های خود را بی‌واسطه مطرح کنند و برای به‌دست آوردن حقوق‌شان به میدان رفته و هزینه بپردازند. این تحول را مدیون قریب صد سال تلاش و مبارزه چندین نسل از مردان و زنان وطن می‌دانیم که از شکست‌ها دل‌سرد نشدند و بیری آزادی و ترقی را به زمین نگذاشتند. آن‌چه را در بیست سال فاصله بین دو امارت طالبانی تجربه کردیم، حکایت از ظرفیت و عطش ملی ما برای تعلیم و ترقی است. وقتی تحولات بین‌المللی باعث شد که سایه سیاه امارت از جامعه برچیده شود، زنان و مردان وطن در سراسر کشور چون پرندگانی که از قفس رها می‌شوند، به بال زدن و تپیدن شدند. بسیار بیشتر از ظرفیت دستگاه دولتی و پروژه‌های بین‌المللی، کودکان و جوانان به عرصه تعلیم و تحصیل هجوم بردند. در

گوشه و کنار کشور تدابیر فردی و جمعی برای زدودن ابر جهل آغاز شد. بسیار مراکز آموزشی با ابتکار شخصی مردم ایجاد شد، بسیار جاها مردم در ساختن مکتب و دانشگاه از بودجه‌های محدود شخصی خود هزینه کردند و وضعیتی شبیه حشر عمومی علیه تاریکی راه افتاد. با دریغ، چند سالی نگذشته بود که دوباره بازار جنگ، تفرقه و آدم‌کشی رونق گرفت. پروژه‌های مکتب‌سوزی، معلم‌کشی و علم‌ستیزی دوباره جوانان محروم و بیکار را استخدام کرد و حرکت ملی ما به سوی روشنائی را با چالش‌های جدی روبه‌رو نمود. اما دیگر برای دشمنان دانایی دیر شده بود. مردم افغانستان راه درازی را پیموده بودند و با اتکا بر سنت‌های دیرین داخلی و آن‌چه از جهان دیده و آموخته بودند، با مقاومت و استواری بی‌نظیر در مسیر آموزش و روشنگری گام زدند، تا جایی که مکاتب و مراکز آموزشی به میدان جنگ بدل گشتند و دسته‌دسته کودکان و نوجوانان ما قربانی شدند. دانشگاه و مکتب به قربانگاه بدل شدند و خیلی از خانواده‌ها فرزندان‌شان را با آگاهی از احتمال برنگشتن و کشته شدن، به مکتب و دانشگاه می‌فرستادند.

زنان و دختران وطن که در محرومیت‌های چندقافته به سر می‌برند و مجبورند در خانواده، جاده، مکتب و محل کار برای حقوق ابتدایی خود برزمند، قهرمانان اصلی این پیکار بوده‌اند. در سال ۲۰۲۲، آنان میدان‌دار اصلی مبارزه با طالبان بودند و شاید برای اولین‌بار در تاریخ کشور ما رهبری مبارزه مدنی با طالبان را به دست گرفته‌اند. زنان، آن‌گونه که طالبان تبلیغ می‌کنند و دیگر مردسالاران تصور دارند، تکه‌های جداافتاده و نیمه‌جداگانه جامعه نیستند، بلکه خود جامعه‌اند. سرنوشت دختران و زنان جدا از سرنوشت پدران و برادران‌شان نیست و پیشرفت و ترقی آنان بر آینده تک‌تک ما اثر مستقیم خواهد داشت. مردان افغانستان باید ببالند که امروز دختران و خواهران‌شان توانسته‌اند حقوق خود را بشناسند، اهمیت ایستاده‌گی و مقاومت را درک کنند و چشم‌درچشم خشن‌ترین و عقب‌مانده‌ترین نیروی این عصر از حق کار، آزادی و تحصیل مردم دفاع کنند.

این پیشرفت را دست‌کم نگیریم. با آن‌که امروز تقریباً تمام عرصه‌های زنده‌گی اجتماعی به روی زنان بسته شده است، اما زنان مبارز وطن ما امسال در امتحان مبارزه با تحجر و عقب‌گرایی پیروز بودند و طالبان در آزمون دولت‌داری ناکام شدند. از زنان و مردانی که توانایی طرح و تعقیب خواسته‌های مشترک ما را دارند، حمایت کنیم. به‌زودی دوباره به همت تلاش جمعی ما و مقاومت نسل روشنی که در سراسر کشور تربیت شده است، قفس‌ها درز برواوند داشت و تحصیل، کار و آزادی رونق خواهند گرفت.

به بهانه نافرمانی مدنی، جای را برای طالبان خالی نکنیم

آنچه افراط‌گرایی در گام نخست انجام می‌دهد این است که آدم‌ها را از حق فکر کردن باز می‌دارد و به آن‌ها خط فکری تعیین می‌کند و طرز فکر خودش را تحمیل می‌کند. این امر اگر در مملکتی، اداره‌ای و یا در خانواده‌ای اتفاق می‌افتد؛ یعنی این‌که یک سیستم ظالمانه اکثریت را مدیریت می‌کند و طرز فکر خود را بر همه تحمیل می‌کند.

طالبان بازتر نکنیم. نگذاریم که درس افراط‌گرایی در مکاتب و دانشگاه‌ها ترویج یابد و فردا با نسل دیگری از افراطی‌ها مواجه باشیم. یکی از بخش‌های تلاش ما در این مبارزه این باشد که مکاتب و دانشگاه‌ها جای طالب و امسال آن نشود و دست‌شان از کودکان، نوجوانان و جوانان ما کوتاه باشد.

طالبان معنای اعتراض‌های مدنی را نمی‌فهمند. با این کار در حق آموزش سالم فرزندان‌مان جفا نکنیم. مبارزه ما طوری باشد که تحریم‌ها در جهان علیه طالبان شکل گیرد و هر روزه تصویر واضح از عملکرد آن‌ها را به گوش جهانیان برسانیم. حالا زمان آن نیست که از طالب بخواهیم تا حق ما را به ما پس دهد. بدون شک که این کار را نخواهد کرد. نباید به قیمت باز نگه‌داشتن مکاتب دخترانه، بپذیریم که دختران زیر برقع به مکتب بروند و خوشحال باشیم که دختران به مکتب می‌روند. ما جامعه عاری از خشونت و قیودات را در انتظارش هستیم. حداقل پس از این سیاهی، روزهای روشن در انتظار فرزندان‌مان باشد. نه این‌که گاهی چادر جایش را به چادری (برقع) بدهد و یا برقع جایش را به چادر و ما آن را موفقیت بدانیم.

ما نیاز به مبارزه دوام‌دار علیه طالبان و فکر طالبانی داریم تا افغانستان را پس بگیریم. افغانستانی که در آن حق انتخاب و زنده‌گی را به روش انسانی آن داشته باشیم.

مجادله در برابر فکرای افراطی پیش آید، افراط‌گرایی شدت می‌گیرد که همانا ترور و وحشت است. تروریزم که برای خود حق می‌دهد تا منجر به نابودی و از میان برداشتن ارزش‌ها و باورها و حتا زنده‌گی‌ها شود را نمی‌توانیم یک‌شبه نابود کنیم یا خواسته‌های‌مان را در جوامعی که افراط‌گرایی در آن بستر مناسب برای رشد دارد، تطبیق و یا به نحوی تحمیل کنیم.

این روزها که طالبان دروازه‌های مکاتب، دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی را به روی دختران بسته‌اند، بدون شک نگرانی بزرگی را در میان مردم ایجاد کرده‌اند؛ این نگرانی که مبدا سالیان زیادی این محرومیت ادامه داشته باشد. دختران به دور از آموزش بمانند و نتوانند به کار بروند و یک جامعه مردانه شکل بگیرد؛ اما چالش بزرگ‌تر این است که هم‌زمان دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها به روی پسران باز است و این روزها که استادان یکی‌یکی از سمت‌شان کنار می‌روند و روشن‌فکران ما یکی‌یکی کشور را ترک می‌کنند، نگران این باشیم که کرسی‌های خالی استادان را کی‌ها اشغال خواهند کرد؟ بدون شک طالب و فکرای طالبانی که بیشتر از ۲۰ سال را در انتظار امروز و همین فرصت بودند، تا جایگزین داشته‌ها و ارزش‌های ما شوند و دامنه افراط‌گرایی وسعت پیدا کند، فعلاً متصرف فرصت استند تا جای خالی استادان را در دانشگاه‌ها اشغال کنند. من فکر می‌کنم که در این مقطع راه را برای

تحمیل می‌کند. این امر اگر در مملکتی، اداره‌ای و یا در خانواده‌ای اتفاق می‌افتد؛ یعنی این‌که یک سیستم ظالمانه اکثریت را مدیریت می‌کند و طرز فکر خود را بر همه تحمیل می‌کند. چنان‌که اشاره کردم، وقتی کوچک‌ترین مبارزه یا

محمدعمر یزدانی

این‌که چرا زن افغان از همه خوبی‌ها و مزایایی زنده‌گی محروم باشد، بیشتر از جنبه دینی، جنبه عقیدتی و عنعنوی دارد و متأسفانه این باور را گذشت زمان نتوانسته اصلاح کند و جوامع عقب‌مانده میراث‌دار باورهای گذشته‌گان‌شان هستند؛ هرچند که بستر پیشرفت و آموزش به مرور زمان هموارتر شده و کسانی که در این راستا توانسته‌اند روشن‌تر فکر کنند، با باورهای افراطی در مغایرت واقع شده‌اند. افراطی‌ها از خانواده تا سطح جامعه در تلاش همسان‌سازی افراد با خودشان هستند؛ این‌که همه به طرز فکر آن‌ها باور داشته باشند و همانند آن‌ها فکر کنند. وقتی به خواسته‌های‌شان پاسخ منفی داده شد، مخالفت‌ها شکل می‌گیرد و راه‌های مبارزه افراطی‌ها با روشن‌فکران جنگ و خشونت است. خشونت‌های خانواده‌گی، ازدواج‌های اجباری، سدسازی بر سر راه آموزش و حملات تروریستی مثال‌هایی از طرز مبارزه افراطی‌ها است.

افراطی‌ها نه تنها مانع بزرگ بر سر راه جریان‌های روشن‌فکری است، بلکه سد صعب‌العبور و بزرگی جلوی ایستادن و پیشرفت و مترقی شدن نیز هستند.

آنچه افراط‌گرایی در گام نخست انجام می‌دهد این است که آدم‌ها را از حق فکر کردن باز می‌دارد و به آن‌ها خط فکری تعیین می‌کند و طرز فکر خودش را

شناسایی حکومت‌های افغانستان در یک قرن اخیر

نصر الله ستانکزئی

شناسایی حکومت‌ها (Recognition) به‌عنوان یک عامل در حقوق بین‌المللی عبارت از عملی است که دولت‌های سابق وجود یک ساختار سیاسی جدید و مستقل را که قادر به رعایت حقوق بین‌الملل است، به رسمیت می‌شناسند.

حکومت‌های جدید در صحنه بین‌المللی نیازمند شناسایی‌اند، اما حکومت‌ها و دول دیگر در خصوص شناسایی آن‌ها مخیرند. برای شناسایی حکومت‌های جدید به‌طور عموم عناصر ذیل را در عرف بین‌المللی اعتبار می‌دهند: استقلال، ثبات داخلی و قلمرو، ثبات داخلی مشتمل بر استحکام حکومت جدید و اعتماد مردم بر آن است. برای تضمین این عنصر، حاکمیت قانون که مبتنی بر قوانین داخلی و حقوق بین‌المللی باشد، از اهمیت ویژه و کلیدی برخوردار است. قلمرو نیز باید تحت حاکمیت حکومت جدید قرار داشته باشد.

افغانستان بعد از حصول استقلال وارد این تعامل بین‌المللی بوده و این تعامل را به‌طور متقابل به کار برده است؛ بدین معنا که حکومت‌های افغانستان دول و حکومت‌های دیگر را به شناسایی گرفته و متقابلاً حکومت‌های دیگر طی یک قرن اخیر در چارچوب همین تعامل در خصوص شناسایی و یا عدم شناسایی حکومت‌های افغانستان تصمیم گرفته‌اند.

اینک حکومت‌های مختلف افغانستان را در بازه زمانی بیش از یک قرن اختصاراً مورد مطالعه قرار می‌دهیم.

شناسایی حکومت امانیه

به تاریخ ۱۷ حوت ۱۲۹۷ خورشیدی شاه امان‌الله خان به قدرت رسید و به تاریخ ۲۳ حوت همان سال خواهان معاهده مساوی‌الحقوق با بریتانیا شد و اعلام استقلال کرد. بعد از آن به تاریخ ۷ حمل ۱۲۹۸ خورشیدی کمیسر امور خارجی ترکستان شوروی، بوکوبا ولینسکی، به حکومت جدید افغانستان نوشت که حکومت کشورش تمامی قراردادهای قبلی خود را لغو کرده و با تمام کشورهای اسلامی از جمله افغانستان خواهان دوستی است و استقلال کشور را می‌پذیرد. او در ادامه نوشت که آقای براون از جانب مسکو موظف شده است تا روابط سیاسی و تجاری بین دو کشور را تأمین کند.

در ماه اسد همان سال معاهده صلح روالپندی بین افغانستان و انگلستان امضا شد و مورد تأیید شاه امان‌الله قرار گرفت.

به دوام آن افغانستان با دول ذیل معاهدات مودت و دوستی را منعقد کرد:

۱. به تاریخ ۲۸ جوزای ۱۲۹۸ خورشیدی سفارت افغانستان در تهران تأسیس شد؛
۲. به تاریخ ۸ میزان ۱۲۹۸ خورشیدی عبدالهادی داوی به‌حیث سفیر به جمهوری بخارای شوروی فرستاده شد؛
۳. به تاریخ ۱۱ حوت ۱۲۹۸ خورشیدی، معاهده دوستی بین افغانستان و ترکیه منعقد شد؛
۴. به تاریخ ۱۷ جوزای ۱۳۰۰ خورشیدی، با امضای معاهده دوستی افغانستان و ایتالیا روابط سیاسی بین دو کشور برقرار شد؛
۵. به تاریخ ۱ دلو ۱۳۰۰ خورشیدی، فونسلگری افغانستان در دهلی گشایش یافت؛
۶. به تاریخ ۱۵ دلو ۱۳۰۰ خورشیدی، عبدالهادی داوی به‌حیث نخستین سفیر افغانستان در لندن به ماموریتش را آغاز کرد؛
۷. به تاریخ ۷ ثور ۱۳۰۱ خورشیدی، معاهده اقتصادی و سیاسی افغانستان و فرانسه منعقد شد؛

۸. به تاریخ ۸ سنبله ۱۳۰۱ خورشیدی، نخستین قوتسل افغانستان در چین ماموریتش را آغاز کرد؛

۹. به تاریخ ۱۱ سنبله ۱۳۰۱ خورشیدی، نخستین وزیر مختار افغانستان عازم آلمان شد؛

۱۰. به تاریخ ۵ حوت ۱۳۰۱ خورشیدی، معاهده مودت بین افغانستان و بلجیم منعقد شد؛

۱۱. به تاریخ ۱۰ عرقب ۱۳۰۶ خورشیدی، معاهده دوستی بین افغانستان و پولند منعقد شد؛

۱۲. به تاریخ ۷ ثور ۱۳۰۷ خورشیدی، معاهده دوستی میان افغانستان و لیبریا امضا شد؛

۱۳. به تاریخ ۱۰ جوزای ۱۳۰۷ خورشیدی، معاهده دوستی و مودت بین افغانستان و مصر به امضا رسید؛

۱۴. به تاریخ ۷ سرطان معاهده دوستی میان افغانستان و فنلند به امضا رسید؛

۱۵. به تاریخ ۷ سنبله معاهده دوستی میان افغانستان و یمن منعقد شد.

همچنان مذاکراتی به منظور تأمین روابط سیاسی با حجاز (عربستان) و چین آغاز شد.

در سال ۱۳۰۷ خورشیدی افغانستان برای نخستین بار به قرارداد تلگرام بین‌المللی و قرارداد پوست بین‌المللی ملحق شد.

عدم شناسایی حکومت امیر حبیب‌الله کلکانی

بعد از سقوط حکومت امانیه، هیچ‌یک از دول متحابه آن دوران به شمول انگلستان (دشمن فطری حکومت امانیه) حکومت حاکم را به رسمیت نشناخت. در شماره اول حبیب‌الله اسلام (یگانه ارگان نشراتی رسمی دولتی آن دوران) منتشره حوت ۱۳۰۷ خورشیدی در مورد موقف حکومت انگلیس چنین می‌خوانیم: «یکی از نماینده‌های پارلمان در لندن از وزیر خارجه انگلیس توضیح خواسته که آیا حکومت انگلستان در مقابل حالت حالیه افغانستان چه رویه و سلوک خواهد داشت. وزیر خارجه به جواب گفته است: حکومت انگلیس در اغتشاشات داخلی افغانستان هیچ مداخلتی نخواهد کرد و تا پیدا شدن یک حکومت مرکزی اصولی که تمام ملت آن را تأیید و طرف‌داری کند، حکومت انگلیس انتظار می‌کند.»

شناسایی حکومت نادرشاهی

بعد از آن که محمدنادر شاه در سال ۱۳۰۸ خورشیدی کسب قدرت کرد، مجدداً موضوع شناسایی حکومت افغانستان مطابق تعامل بین‌المللی آن عصر صورت گرفت. وزارت خارجه افغانستان با اقداماتش زمینه شناسایی حکومت جدید را چنین اطلاع داد: «تعرفه رسمی شخصیت معنوی افغانستان به دول متحابه ذریعه متحدالمال تلگرافی از طرف جنرال شاهولی خان فاتح کابل به تاریخ ۲۰ میزان ۱۳۰۸ ش به وزارت‌های خارجه معاهد افغانستان.»

این بدان معنا است که پس از سقوط حکومت حبیب‌الله کلکانی، حکومت جدید به دول متعاهد افغانستان اطلاع داده و خواهان شناسایی حکومت جدید کشور شده بود. به تعقیب آن در طول همان سال وزارت خارجه از به رسمیت شناختن حکومت مذکور چنین اعلام کرد: «تأسیس و تجدید روابط و مناسبات از انقضای حکومت سابقه در بدو جلوس اعلی حضرت محمدنادر شاه غازی با دول متحابه افغانستان و تصدیق معاهدات عمومی افغانستان در سنه ۱۳۰۸.»

شناسایی حکومت ظاهرشاهی

بعد از آن که محمدنادر شاه در سال ۱۳۱۲ خورشیدی به قتل رسید و فرزندش محمدظاهر شاه به قدرت رسید، هیات دیپلماتیک مقیم کشور پادشاهی حکومت محمدظاهر شاه را با صدور پیام تعزیت و تهنیت شیخ‌السفرا با متن ذیل به رسمیت شناختند:

«اعلی حضرت! از طرف هم‌قطاران محترم و از جانب خود افتخار دارم به اعلی حضرت شما عمیق‌ترین احساسات و هم‌دردی و تسلیات‌مان را در سوگواری عظمای اعنی فقدان اعلی حضرت پادشاه محمدنادر شاه که اعلی حضرت شما و افغانستان را متألّم گردانیده است، تقدیم داریم.

امیدواریم که تمام این مظاهرات هم‌دردانی که با اعلی حضرت شما از همه اطراف می‌رسد، الم و اندوه شما را تا اندازه‌ای تسکین و بار طاق و توان‌فرسایی را با اعلی حضرت شما نسبت به این سانحه تحمیل می‌شود،

تخفیف نماید. اعلی حضرت شما را در این موقع جلوس‌تان به تخت افغانستان سلام نموده آرزوهای دوستانه‌مان را که برای ترقی و پیشرفت تمام امور و کارروایی‌هایی که به مقصد تحکیم دولت افغانیه و استقلال آن و سعادت ملت افغان دارند ابراز و اظهار می‌داریم.»

شناسایی نخستین جمهوری افغانستان

بعد از آن که به تاریخ ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ خورشیدی در نتیجه کودتایی به رهبری محمدداوود نخستین دولت جمهوری افغانستان تأسیس شد، حکومت‌های کشورهای مختلف به شناسایی آن به ترتیب ذیل مبادرت ورزیدند:

۱. اتحاد شوروی، ۲۸ سرطان ۱۳۵۲؛
۲. چکوسلواکیا، ۲۸ سرطان ۱۳۵۲؛
۳. هند، ۲۹ سرطان ۱۳۵۲؛
۴. جمهوری اتحاد آلمان، ۲۹ سرطان ۱۳۵۲؛
۵. ایران، ۳۰ سرطان ۱۳۵۲؛
۶. جمهوری مردم مغلستان، ۳۰ سرطان ۱۳۵۲؛
۷. جمهوری دموکراتیک آلمان، ۳۰ سرطان ۱۳۵۲؛
۸. اتریش، ۳۰ سرطان ۱۳۵۲؛
۹. ایالات متحده آمریکا، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۰. بریتانیا، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۱. پاکستان، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۲. بنگلهدیش، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۳. ترکیه، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۴. بلغاریا، ۳۱ سرطان ۱۳۵۲؛
۱۵. فرانسه، ۱ اسد ۱۳۵۲؛
۱۶. یوگوسلاویا، ۱ اسد ۱۳۵۲؛
۱۷. پولند، ۱ اسد ۱۳۵۲؛
۱۸. عراق، ۱ اسد ۱۳۵۲؛
۱۹. جمهوری دموکراتیک کوریا، ۳ اسد ۱۳۵۲؛
۲۰. استرالیا، ۴ اسد ۱۳۵۲؛
۲۱. جمهوری عربی مصر، ۴ اسد ۱۳۵۲؛
۲۲. هنگری، ۵ اسد ۱۳۵۲؛
۲۳. سویدن، ۵ اسد ۱۳۵۲؛
۲۴. جاپان، ۵ اسد ۱۳۵۲؛
۲۵. ایتالیا، ۵ اسد ۱۳۵۲؛
۲۶. جمهوری عربی یمن، ۶ اسد ۱۳۵۲؛
۲۷. الجزایر، ۶ اسد ۱۳۵۲؛
۲۸. جمهوری مردم چین، ۶ اسد ۱۳۵۲؛
۲۹. جمهوری سوسیالیستی رومانی، ۶ اسد ۱۳۵۲؛
۳۰. لیبیا، ۶ اسد ۱۳۵۲؛
۳۱. سوریه، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۲. ارجنتاین، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۳. دنمارک، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۴. موریلتانیا، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۵. سومالیا، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۶. یوگندا، ۷ اسد ۱۳۵۲؛
۳۷. کانادا، ۸ اسد ۱۳۵۲؛
۳۸. سیلون، ۸ اسد ۱۳۵۲؛
۳۹. سوئیس، ۹ اسد ۱۳۵۲؛
۴۰. کویت، ۹ اسد ۱۳۵۲؛
۴۱. امارات متحده عربی، ۹ اسد ۱۳۵۲؛
۴۲. تونس، ۱۱ اسد ۱۳۵۲؛
۴۳. سنگال، ۱۱ اسد ۱۳۵۲.

ناگفته نماند که جمهوری افغانستان توسط سازمان‌های بین‌المللی که این کشور عضویت آن‌ها را داشت، به‌عنوان حکومت قانونی افغانستان شناخته شده و نماینده‌گی‌های جمهوری در همه سازمان‌ها به شمول ملل متحد فعالیت خود را ادامه دادند.

شناسایی جمهوری دموکراتیک افغانستان

بعد از آن که در ۷ ثور ۱۳۵۷ خورشیدی در نتیجه کودتای جمهوری دموکراتیک افغانستان تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق افغانستان تأسیس شد، یک بار دیگر اتحاد شوروی نخستین دولتی بود که دولت نوآسیس را در کشور به رسمیت شناخت. به تعقیب آن، هند نیز در زمره کشورهای بود که نظام جدید را به رسمیت شناخت. همچنان کشورهای بلوک سوسیالیستی هم به سرعت یکی بعد دیگری جمهوری دموکراتیک را به شناسایی گرفتند و کشورهای همسایه، اسلامی و غربی نیز به شناخت آن پرداختند. اما با یورش قوای اتحاد شوروی در ۶ جدی ۱۳۵۸ خورشیدی که اکثریت اعضای ملل متحد آن را

تجاوز شناختند، دول غربی، قسمت اعظم کشورهای عربی، چین، پاکستان و ایران از شناسایی جمهوری دموکراتیک افغانستان انصراف کردند و حتا برخی از این کشورها روابط دیپلماتیک خود با کابل را قطع کردند. همچنان عضویت افغانستان در سازمان وزیران خارجه کشورهای اسلامی (تا زمان سقوط حکومت دکتر نجیب‌الله) به تعلیق درآمد. با این حال، جمهوری دموکراتیک افغانستان در ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی که افغانستان عضو آن بود، نماینده‌گی‌های فعال داشت.

شناسایی حکومت عبوری مجاهدین

در سال ۱۳۶۶ خورشیدی در جریان مذاکرات جینوا که بین افغانستان و پاکستان تحت نظر ملل متحد و به تضمین اتحاد شوروی و ایالات متحده آمریکا تدویر یافته بود، طرح حکومت موقت مجاهدین مطرح شد که بر مبنای آن و در نتیجه مساعی کشورهای حامی مجاهدین به‌خصوص پاکستان، نخستین حکومت موقت مجاهدین ریاست انجنیر احمدشاه احمدزی با ترکیب ۲۸ وزیر در اسلام‌آباد پاکستان اعلام موجودیت کرد. به تعقیب آن دومین حکومت موقت مجاهدین در سال ۱۳۶۷ خورشیدی به ریاست حضرت صبغت‌الله مجددی و صدراعظمی عبدالرب رسول سیاف اعلام موجودیت کرد که حکومت مذکور از سوی پاکستان، عربستان سعودی و بحرین به رسمیت شناخته شد.

شناسایی دولت اسلامی افغانستان

دولت اسلامی بعد از سقوط حکومت جمهوری افغانستان به رهبری دکتر نجیب‌الله در ثور ۱۳۷۱ خورشیدی بر اساس موافقت‌نامه روالپندی شکل گرفت. نخستین دولتی که آن را به شناسایی گرفت، پاکستان بود. به تعقیب آن نماینده‌گی افغانستان در ملل متحد به دولت مجاهدین تعلق گرفت و بدین ترتیب روابط دیپلماتیک افغانستان با دول متحابه تأمین شد. بدین‌سان آن دولت کسب مشروعیت بین‌المللی کرد.

شناسایی حکومت اول طالبان

در میزان ۱۳۷۵ خورشیدی طالبان با تصرف کابل، بر قسمت اعظم خاک افغانستان تسلط یافتند و در زمستان همان سال بعد از انتخاب ملا محمدعمر آخوند به‌عنوان «امیرالمومنین» نام دستگاه دولتی خویش را «امارت اسلامی» گذاشتند. به پیوست آن حکومت‌های پاکستان، عربستان سعودی و امارات متحده عربی به شناسایی آن ساختار در حالی پرداختند که دولت اسلامی در ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی و دول متحابه سفارت و نماینده‌گی سیاسی داشت. بعد از آن که طالبان از سپردن اسامه بن لادن، رهبر شبکه القاعده به ایالات متحده آمریکا یا یک مرجع بین‌المللی به منظور محاکمه ابا ورزیدند، عربستان سعودی و امارات متحده عربی شناسایی‌شان از طالبان را پس گرفتند، اما پاکستان تا زمانی که حکومت اول طالبان سقوط نکرد، به آن شناسایی متعهد ماند. با این حال، آخراامر ملا عبدالسلام ضعیف، سفیر طالبان در اسلام‌آباد را به ایالات متحده سپرد.

موافقت‌نامه بن و تأسیس اداره موقت در افغانستان

به تعقیب حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در آمریکا و حملات ایتلاف بین‌المللی ضد تروریسم علیه طالبان و سقوط حکومت آن‌ها، موافقت‌نامه بن بین گروه‌های سیاسی و شخصیت‌های حقیقی مطرح افغانستان به امضا رسید. به موجب این موافقت‌نامه اداره موقت تأسیس شد و در رأس آن حامد کرزی قرار گرفت. این اداره مورد حمایت جامعه بین‌المللی قرار گرفت و تمام روابط دیپلماتیک و نماینده‌گی‌های افغانستان در ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی به آدرس آن اداره فعالیت‌هایشان را از سر گرفتند.

به تعقیب آن دولت انتقالی اسلامی افغانستان و پس از انفاذ قانون اساسی سال ۱۳۸۲ خورشیدی و تأسیس جمهوری اسلامی افغانستان این روند روال عادی‌اش را پیمود.

با سقوط جمهوری اسلامی افغانستان در ۱۵ اسد ۱۴۰۰ خورشیدی و تسلط مجدد طالبان، تا اکنون هیچ دولت و سازمان بین‌المللی بین‌الحکومتی رژیم جدید طالبان را به رسمیت نشناخته است.

دیر بخش ویدیو: نصیر کاوشگر
خبرنگار ارشد: امین کاوه
ویراستاران: محمدعلی نظری، مقیم مهران
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش مقالات: Info@8am.media
پذیرش اعلان: Shaparsepahr@gmail.com ۰۷۸۸۷۸۷۹۹ - ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده دیدگاه ۸ صبح است.
سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

Sanjar.sohail@8am.media
Mohammad.moheq@8am.media
Hasib.baresh@8am.media

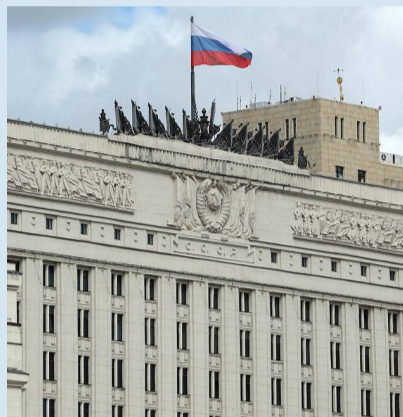
صاحب امتیاز: سنجر سهیل
مدیرمسئول: محمد محق
سرمدیر: حبیب بهش
مسوول افغانستان: شاحین رسولی
تحلیل‌گران: یونس نگاه، ابومسلم خراسانی و علی سجاد مولایی
دیر گزارش‌ها: فهیم امین

Publisher: Sanjar Sohail, Sanjar.sohail@8am.media
Editor-in-Chief: Mohammad Moheq
Mohammad.moheq@8am.media

Facebook.com/8am.media
Youtube.com/Hashtesubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.media_official
www.8am.media

رسانه‌های بین‌المللی از حمله مسلحانه بر یک زندان در مکسیکو خبر داده‌اند. ای‌بی‌سی نیوز گزارش داده که این حمله صبح روز یکشنبه، ۱۴ جنوری، در یک زندان ایالتی در سیوداد خوارز رخ داده است. براساس معلومات نشر شده، حمله‌کننده‌گان با استفاده از موترهای ضد گلوله وارد زندان شده و به تیراندازی پرداخته‌اند. دفتر رسانه‌های دادستانی چیهواوا در بیانیه‌ای گفته که در نتیجه این حمله ۱۰ نگهبان و ۴ زندانی کشته و ۱۳ تن دیگر زخمی شده‌اند. ۲۴ زندانی نیز فرار کرده‌اند. گفتنی است که در ماه اگست سال ۲۰۲۲ نیز در پی شورش در این زندان ۱۱ تن کشته شدند.

روسیه کشته شدن ۶۳ نظامی این کشور در اوکراین را تایید کرد

وزارت دفاع روسیه تایید کرده است که ۶۳ نظامی روس در حمله ارتش اوکراین در شرق این کشور کشته شده‌اند.

این وزارت روز دوشنبه، ۲ جنوری، در خبرنامه‌ای گفته است: «در نتیجه اصابت چهار میزایل، بر یک مرکز موقتی تجمع نیروها، ۶۳ نظامی روسیه کشته شدند.»

خبرنامه افزوده که تمام مساعدت و حمایت‌های مورد نیاز برای بسته‌گان و بازمانده‌گان نظامیان کشته‌شده در این رویداد فراهم خواهد شد.

ایگور سترلکوف، رهبر پیشین نیروهای جدایی طلب طرفدار روسیه در اوکراین، گفته که این حمله روز گذشته بر یک مرکز تجمع نظامیان روس به وقوع پیوسته و در پی آن «صدها نظامی» کشته و زخمی شده‌اند.

از سوی دیگر، کی‌یف بدون گرفتن مسوولیت این حمله مدعی شده که آمار کشته‌شده‌گان به مراتب بیشتر از آن است که مسکو گزارش داده است.

طبق گفته مقام‌های اوکراینی، این رویداد در شهر ماکیفکا در منطقه دونتسک تحت کنترل روسیه به وقوع پیوسته است.

میدان هوایی بین‌المللی سوریه در پی حملات اسرائیل از کار افتاد

خبرگزاری رسمی سوریه از حملات فلج‌کننده اسرائیل بر میدان هوایی بین‌المللی دمشق خبر داده است. سانا، خبرگزاری رسمی سوریه، گزارش داده که حملات اسرائیل ساعت ۲:۰۰ نیمه‌های یکشنبه شب، ۱ جنوری، بر میدان هوایی بین‌المللی دمشق انجام شده است.

بربنیاد معلومات سانا، در این حمله دو نظامی سوریه کشته و دو تن دیگر زخمی شده‌اند. سانا به نقل از منابع نظامی گفته که در پی این حمله، میدان هوایی بین‌المللی دمشق از کار افتاده است. سوریه بیش از یک دهه می‌شود که دست‌خوش ناآرامی‌ها است.

نشست کمیته امنیت ملی پاکستان:

هیچ کشوری اجازه ندارد برای تروریست‌ها پناهگاه فراهم کند

اخیر در خیبرپختون‌خوا و بلوچستان مطلع شده‌اند. شهباز شریف، نخست‌وزیر پاکستان، تاکید کرده است که جنگ در برابر تروریسم توسط دولت‌های فدرال و ایالتی پاکستان و براساس برنامه ملی رهبری خواهد شد. نشست تاکید کرده است: «کمیته‌های هماهنگی ایالتی برای تطبیق برنامه ملی» احیا و «سازمان‌های مجری قانون» به‌ویژه «اداره‌های مبارزه با تروریسم» با قابلیت‌های لازم برای مبارزه ارتقا خواهند یافت.

این در حالی است که طی چند ماه گذشته، وضعیت امنیتی پاکستان بدتر شده است؛ زیرا گروه‌های تروریستی مانند تحریک طالبان پاکستان، گروه داعش، و دیگر گروه‌ها حملات پی‌درپی را در بسیاری از مناطق این کشور انجام داده‌اند.

پس از پایان جلسه منتشر شده، آمده است که «کمیته امنیت ملی» بر عزم خود برای مقابله با «همه‌نهادهایی که پناهگاه خشونت می‌شوند» تاکید کرده است. در بیانیه مطبوعاتی آمده است: در دور دوم نشست «کمیته امنیت ملی» این کشور بر «عدم تحمل» فعالیت‌های تروریستی در پاکستان تاکید شده است. بیانیه افزوده است که دولت پاکستان به هر گونه خشونت با «تبیرو کامل» پاسخ خواهد داد. در بیانیه دفتر نخست‌وزیر همچنان آمده است: «امنیت پاکستان سازش‌ناپذیر است و حاکمیت کامل دولت در هر وجه از خاک این کشور حفظ خواهد شد.»

در نشست کمیته امنیت، مقام‌های ارشد پاکستان از وضعیت امنیتی این کشور به‌ویژه از رویدادهای تروریستی

دفتر نخست‌وزیر پاکستان گفته است که نشست دور دوم کمیته امنیت ملی پاکستان به این نتیجه رسیده است: «هیچ کشوری اجازه نخواهد داشت پناهگاه و تسهیلاتی برای تروریست‌ها فراهم کند و پاکستان تمامی حقوق خود را در این زمینه برای حفاظت از مردمش محفوظ می‌دارد.»

براساس گزارش رسانه‌های پاکستانی، در دستور کار نشستی که روز دوشنبه، ۲ جنوری، زیر عنوان «مجمع اصلی تصمیم‌گیری در مورد سیاست خارجی و امنیت ملی» در اسلام‌آباد دایر شده، رهبران ارشد غیرنظامی و نظامی پاکستان در مورد موضوعات کلیدی امنیت و اقتصاد گفت‌وگو کرده‌اند.

در بیانیه مطبوعاتی که توسط دفتر نخست‌وزیر پاکستان

فروش مشروبات الکولی در دبی آزاد شد

این در حالی است که در جریان جام جهانی فوتبال قطر که در اواخر سال ۲۰۲۲ برگزار شد، بسیاری از می‌خانه‌های دبی علاقه‌مندان فوتبال را به خود جذب کردند.

از گروه گسترده‌تر توزیع مشروبات الکولی در امارات هستند و ظاهراً این اقدام نیز به منظور افزایش گردشگری به امارات صورت گرفته است.

براساس گزارش اسوشیتدپرس، مقام‌های حکومتی این تصمیم را تاکنون تایید نکرده و به سوالات این خبرگزاری در این مورد نیز پاسخ نداده‌اند.

دوبی پیش از این محدودیت‌های فروش مشروبات الکولی در ماه رمضان در جریان روز را رفع کرده و انتقال آن را در زمان گسترش کرونا به منازل مشتریان نیز مجاز کرده بود.

دبی مالیات ۳۰ درصدی بر فروش مشروبات الکولی را برداشته و جواز فروش مشروبات الکولی را نیز رایگان کرده است.

این تصمیم که از روز یکشنبه، ۱ جنوری، اجرایی شد، به انحصار فروش الکل که برای سالیان متمادی منبع درآمد خانواده حاکم دبی بود، پایان می‌دهد.

این اعلام ناگهانی در نخستین روز سال نو میلادی توسط دو شرکت فروش مشروبات الکولی مرتبط با دولت دبی صادر شد.

این دو شرکت توزیع‌کننده مشروبات الکولی بخشی

فروش «آواتار ۲» به مرز یک‌ونیم میلیارد دالر نزدیک شد

در آخر هفته سال نو میلادی فروش ۳۵۲ میلیون دالری را رقم زده بود.

این فیلم در سایر کشورها مجموعاً ۹۵۷ میلیون دالر به فروش رفته است که شامل ۱۵۲.۸ میلیون دالر در چین، ۹۵.۱ میلیون دالر در فرانسه، ۷۴.۹ میلیون دالر در کوریای جنوبی، ۶۷.۲ میلیون دالر در آلمان و ۵۴.۲ میلیون دالر در بریتانیا می‌شود.

قسمت اول فیلم آواتار در سال ۲۰۰۹ به سینما آمد و در نهایت با ۲.۸۴ میلیارد دالر، عنوان پرفروش‌ترین فیلم تاریخ سینما را از آن خود کرد.

«آواتار ۱» با «انتقام‌جویان: آخر بازی»، «تایتانیک»، «جنگ ستاره‌گان: نیرو برمی‌خیزد» و «انتقام‌جویان: جنگ ابدیت» فیلم‌هایی‌اند که تاکنون بیش از دو میلیارد دالر فروش داشته‌اند.

فلم سینمایی «آواتار: راه آب» پس از گذشت دو هفته از اکران، توانست به مرز فروش یک میلیارد دالر دست یابد.

«آواتار ۲» همچنان به فروش خود ادامه می‌دهد و احتمالاً تا پایان روز دوشنبه، ۲ جنوری، از مرز ۱.۴ میلیارد دالر بگذرد.

کارگردان فلم «آواتار: راه آب» یا «آواتار ۲» جمیز کامرون، فلم‌ساز کانادایی است.

جدیدترین فلم جمیز کامرون در آخرین روزهای سال ۲۰۲۲ میلادی از مرز یک میلیارد دالر گذشت و به سومین فلم پرفروش دوران همه‌گیری کرونا تبدیل شد. ساخته جدید کامرون آخر هفته طولانی سال نو را با فروش بیش از ۴۴۰ میلیون دالر در آمریکا به پایان رساند، در حالی که قسمت اول این فلم در سال ۲۰۰۹،

برخورد دو چرخبال در سواحل استرالیا ۴ کشته و ۳ زخمی برجا گذاشت

به گزارش رسانه‌های بین‌المللی، در نتیجه برخورد دو چرخبال در سواحل استرالیا ۴ تن کشته و ۳ تن دیگر زخمی شده‌اند.

اسوشیتدپرس گزارش داده که این چرخبال‌ها روز دوشنبه، ۲ جنوری، در ساحل طلایی، از بخش‌های توریستی استرالیا، با هم برخورد کرده‌اند.

گری وورل، بازرس پولیس گوئینزلند استرالیا، در یک کنفرانس خبری گفته است که این رویداد زمانی اتفاق افتاد که یک چرخبال در حال نشست و چرخبال دیگر در حال پرواز بود.

بربنیاد معلومات نشر شده، وضعیت صحنه زخمیان این رویداد وخیم است.

ساحل طلایی، از بخش‌های توریستی استرالیا، همواره میزبان گردشگران خارجی است.

